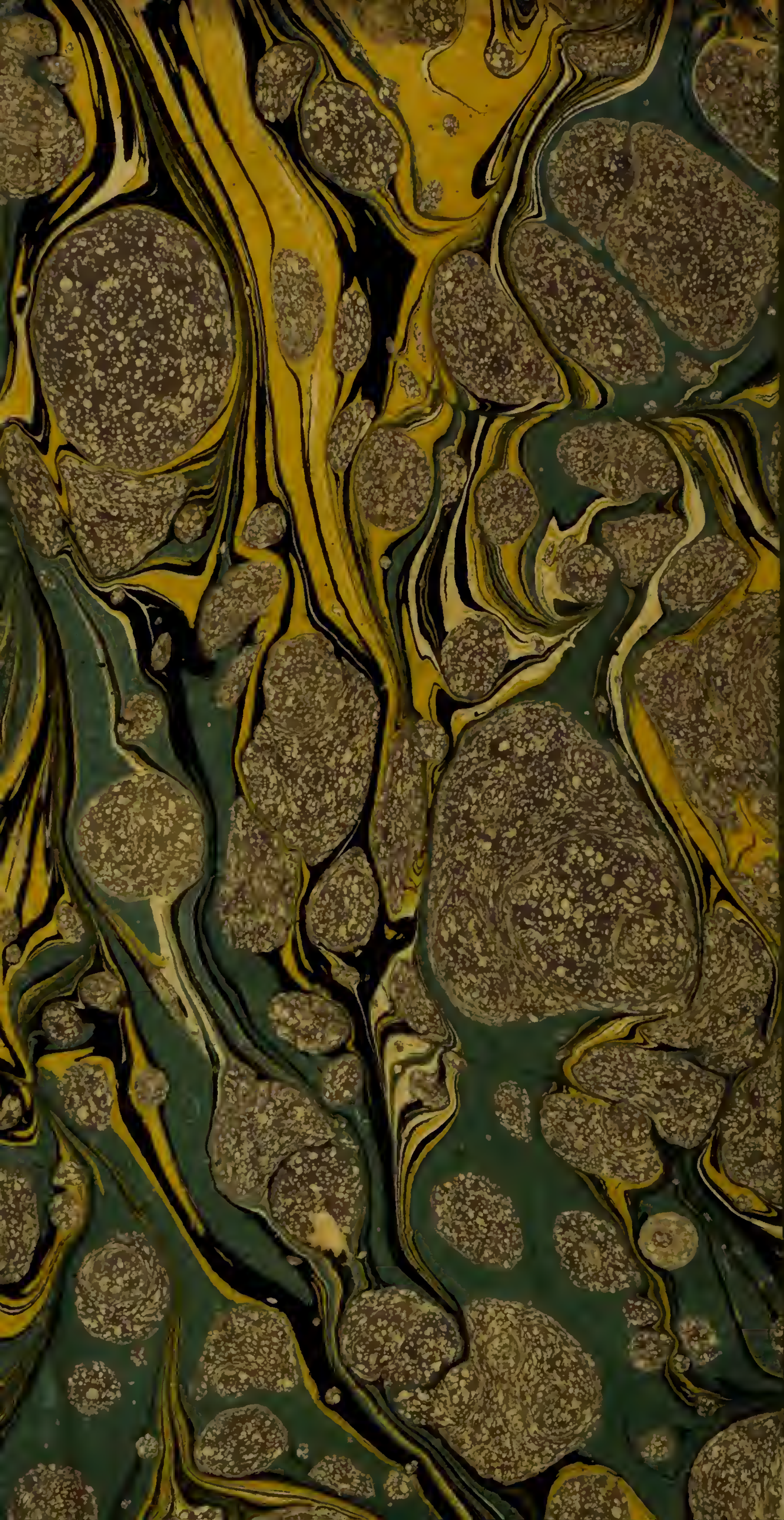
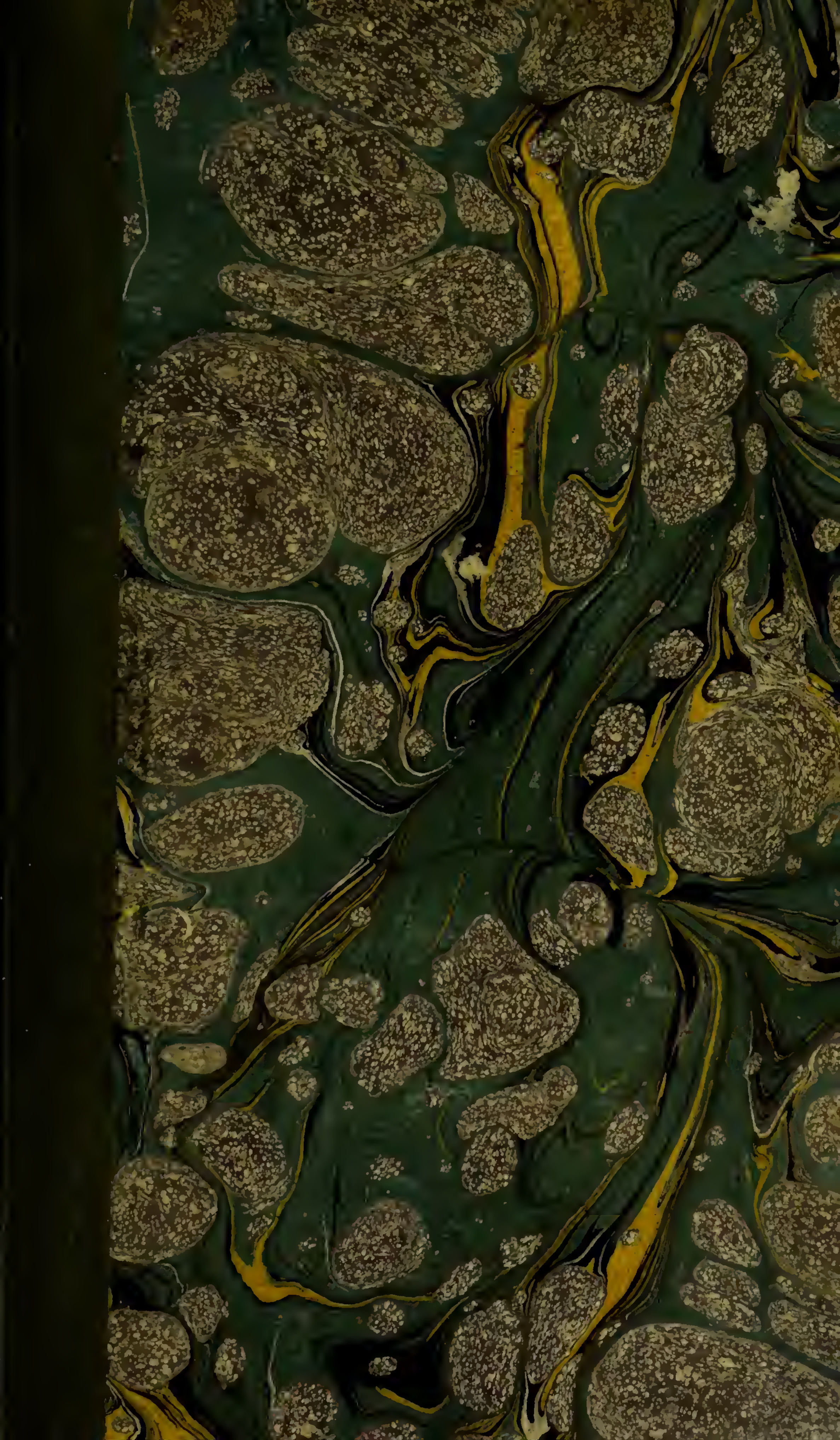

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

DYSPHAGIA.

DISPUTATIO MEDICA INAUGURALIS DE DYSPHAGIA;

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE REVERENDI ADMODUM VIRI,

D. GEORGII BAIRD, SS. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NECNON

Ampliſſimi SENATUS ACADEMICI Conſenſu; et

Nobiliſſimæ FACULTATIS MEDICÆ Decreto;

PRO

GRADU DOCTORATUS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

ALEXANDER MONRO,

BRITANNUS.

Ad diem 12. Septembris, horâ locoque ſolitis.

EDINBURGI:

EXCUDEBANT ADAMUS NEILL ET SOCII.

M DCC XCVII.

VIRIS EXIMIIS,

ALEXANDRO MONRO,

FRANCISCO HOME,

JOSEPHO BLACK,

JACOBO GREGORY,

DANIELI RUTHERFORD,

ANDREÆ DUNCAN,

THOMÆ CAROLO HOPE,

ALEXANDRO HAMILTON,

ARTIS MEDICÆ

IN ACADEMIA EDINENSI

PROFESSORIBUS DIGNISSIMIS,

PRÆCEPTORIBUS SUIS SPECTATISSIMIS,

CUM OB CONSILIA ET PRÆCEPTA,

TUM OB AMICITIAM,

QUA ILLUM DIGNATI SUNT,

SEMPER COLENDIS,

HOC OPUSCULUM,

GRATI ANIMI TESTIMONIUM,

SACRUM VOLUIT

AUCTOR.

For

The Royal College of Physicians

from the

Author.

DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

DYSPHAGIA.

PER Dyſphagiam, plerique Medici intelligunt, id corporis vitium, quo poteſtas devorandi vel ex toto aboletur vel magnoperè impeditur.

Morbi hujus mentionem ſæpiſſimè faciunt auctores; eique nomen alii aliud imponunt.

Apud VOGELIUM *Oesophagismus*, LINNÆUM *Aglutitio*, SAUVAGESIUM CULLENUMque *Dysphagia*, appellatur; et quia hoc nomen maximè in usu est, eo nos quoque utemur.

Cùm hoc vitium a variis omninò fontibus, et ab aliis morbis prægressis, originem ducat, et igitur sæpè nec sine gravi periculo accedat; cúmque prætereà, in auxilium arcessitus, Medicus, morbi causam difficillimè detegat, detectam verò, sæpè, vel arte levare, vel omninò depellere possit; operæ pretium me facturum putavi, si, quâ potuerim curâ, morbi naturam et causas exploraverim.

Argumentum est, prætereà, nondum ab auctoribus tractatum, eo ordine et copia quam ejus magnitudo requirit.

Quanquam enim dysphagiæ plurima exempla insignia a scriptoribus, suis in commentariis et in actis societatum, memoriæ prodantur; illa tamen adeo a se invicem sejuncta et dissita sunt, ut Medicus notitiam eorum ne-

cessariam

ceſſariam et optatam, niſi innumeris ferè libris evolutis, invenire nequeat.

Conſilium, hanc ob cauſam quoque, cepi; ſpe, remedia quædam et adminiſtrandi modum, Medicis vel parum cognita, vel ſaltem in lucem nondum edita, proponendi; quibus nonnullæ dyſphagiæ ſpecies, vel ſanari, vel ſaltem minùs periculoſæ reddi poſſunt.

Quo dyſphagiæ cauſæ magìs perſpicuæ fiant, corporis partes quæ deglutitioni inſerviunt, et devorandi modus, imprimis explicanda.

DE OESOPHAGI SITU.

Tubus quo cibus ex ore in ventriculum devehitur, ab anatomicis Gula vel Oeſophagus vocatur.

Canalis

Canalis cylindraceus eſt: a parte pharyngis inferiore incipit: ponè tracheam, ſecundùm vertebras, per thoracem, in abdomen deſcendit.

In thorace inter lamellas mediaſtini poſterioris, unde latera ejus tunicam accipiunt, iter tenet: deinde dextrorſum vergit a quinta ad nonam uſque vertebram, ut via libera aortæ pateat: poſtremò, paululùm antrorſum inclinans, diaphragma perforat, et ventriculo jungitur.

Situs tamen œſophagi, corporis poſiturâ, pulmonum tracheæque pondere, partium vicinarum morbis, maximéque aneuriſmate aortæ deſcendentis, mutari poteſt.

Oeſophagus rariſſimè in duas partes eſt diviſus *.

DE

* Vid. Lieutaud. Hiſt. Anat. Med. vol. ii. p. 313.

DE OESOPHAGI TUNICIS.

Plures tunicæ œſophago propriæ ſunt; quarum extima eſt cellulоſa, et eum ſpinæ dorſi a parte poſteriore, tracheæque ab anteriori, adjungit.

Intra hanc, duæ muſculoſarum fibrarum lamellæ diverſæ ſunt, quarum exterior in longitudinem exporrigitur, interior tranſverſa aut circularis eſt *.

Tunica Quarta Nervoſa vulgò nominatur, ſed eſt Celluloſa potiùs; laxis enim fibris et cellulis conſtat, quibus tunica muſculoſa tunicæ interiori nectitur.

Tunica interior plicas habet plurimas longitudinales; quæ, dilatato œſophago, ferè evaneſcunt;

---

* Vid. Tab. I. fig. 1, 2, 3, et 4.

evanefcunt; remiffo verò eo, fe oftendunt *: Hinc, œfophagus bolo majori devorato fine injuria fe accommodat. Plicæ tales œfophago ovino, bovino, teftudinis, et aliorum animalium, œfophago, propriæ funt, et multò majores quàm humanæ.

Tunicæ intimæ plurima funt foramina, unde liquor mucofus, œfophagum lubricandi et cibi defcenfum faciliorem reddendi causâ, effluit.

In bobus ovibusque, quibus ruminatio eft, œfophagi fibræ mufculofæ fefe invicem, more linearum literæ X, decuffant †; ac mirâ, inde, celeritate graminis bucceæ intra œfophagum defcendunt afcenduntque.

DE

* Vid. Tab. I. fig. 5.

† Vid. Tab. II.

DE VASIS OESOPHAGI SANGUIFERIS.

Oeſophagus, per totum ſuum decurſum, ramulos ab arteriis vicinis; hinc ab aorta deſcendente intra thoracem, accipit.

DE OESOPHAGI NERVIS.

Oeſophagi nervi a pare nervorum octavo oriuntur.

DE ABSORBENTIBUS OESOPHAGI VASIS.

Multa vaſa lymphatica œſophago propria ſunt. Intra thoracem, in glandulas conglobatas, Oeſophageas dictas, penetrant; et lymphatica

phatica vafa ab hifce glandulis proficifcentia, in ductum thoracicum plerumque definunt.

Rami etiam a finiftro latere partis fuperioris œfophagi, deorfum in ductum thoracicum tranfeunt.

A dextro verò latere partis œfophagi fuperioris, magnum lymphaticum truncum, qui in venam dextram fubclavianam terminatur, intrant.

In toto, denique, œfophagi tractu, lymphatica vafa dextri ejus lateris, cum finiftris anaftomofi conjunguntur.

DE ACTIONE DEVORANDI.

Hæc autem minimè fimplex eft ; duobus enim diverfis conatibus conftat, quorum altero cibus in gulam, altero per gulam in ventriculum, depellitur.

Animalia

Animalia herbivora, etenim, capite ventriculo inferiore pafcuntur, hominesque capite inverfo potum haurire poffunt; indè fatis conftat cibos in ventriculum pondere fuo folo haud defcendere.

Mufculis igitur huic confilio infervientibus, refolutis, aut fpafmo correptis, vel tranfitu ab ore in gulam coanguftato, devoratio difficillima evadit, aut omninò aboletur.

DE DYSPHAGIÆ CAUSIS PRÆCIPUIS.

Caufæ dyfphagiæ præcipuæ (eis quæ ex mala partium fabrica oriuntur exceptis) hæ funt.

1mò, Corpora extranea ingefta viam cibi per œfophagum impedientia.

2dò, Oesophagi iter partium vicinarum tumore, duritie aut pondere, angustum redditum.

3tiò, Oesophagi inflammatio.

4tò, Inflammati œsophagi effectus.

5tò, Oesophagi spasmus.

6tò, Oesophagi paralysis.

7mò, Venena in œsophagum aut ventriculum admissa; vel materia intra ventriculum fermentatione nata.

8vò, Oesophagi vulnera, vel ipse œsophagus ruptus.

CAPUT

CAPUT PRIMUM.

Corpora pharyngem aut œſophagum obſtruentia, aut acumine ſuo latera œſophagi penetrant, aut mole ſuâ deglutitioni obſtant; ſuntque vel ſolubilia vel inſolubilia.

Corpore in humano, multóque magìs carnivoris in animalibus avibusque prædæ, licet œſophagus iis ſit prævalidus, mirè dilatabilis*, vique reſiliendi gaudeat; boli cibi, aliæve res extraneæ in œſophago hærentes, maximam anxietatem, et, laryngem tracheamque prementes, aliquando ſubitam mortem inferunt.

A

* Vid. HALLER. Element. Phyſ. vol. vi. pag. 98.

A Wiero * memoratur exemplum, hominis ab ovo integro deglutito suffocati; ovum in œsophago hæsit, tracheamque compressit.

Boves haud rarò ab battatis in œsophagis eorum infixis pereunt.

Chirurgus Forster, urbis Hull incola, historiam dedit † piscatoris extincti per piscem Soleam vivam in œsophagum ejus irruentem; quam Patri meo, in museo ejus servandam, misit.

Burserius exemplum memoriæ tradidit vermium, inter sese nexorum, ægrum suffocantium ‡.

Bartholin

---

* Vid. Tom. I. Mem. de l'Acad. Chirurg. Paris.

† Vid. *Hull Packet*, August 21. 1792.

‡ Vid. Burserii Inst. Med. Pract. Vol. iv. p. 291.

Bartholin mentionem fecit de viro qui obiit ſubitò convulſus, propter vitri fruſtum gulæ inhærens *.

Apud auctores plurima quoque alia exempla memoriæ traduntur, cibi, vitri, nummi, acuum, acicularum, plumarum, &c. gulæ inhærentium †.

Aliquando

* Vid. Cent. V. Hiſt. 66.

† Vid. Dodonæi Obſ. Med. cap. 17.

Ephem. Nat. Cur. Decur. I. anno III. Obſ. 141.

Halleri Element. Phyſ. vol. vi. pag. 90.

Arculani Pract. cap. 57.

Edin. Med. Eſſays, vol. i.

Rhodius, Cent. 12. Obſ. 50. Vide etiam Obſ. 22.

Vid.

Aliquando res tales non folùm per œfophagum, verum etiam per totum canalem alimentarium, illæfis inteftinis, tranfeunt, et cum fæcibus ejiciuntur. In Patris mei mufeo, globulus vitreus, a chirurgo cel. ALEXANDRO WOOD acceptus, circiter pollices tres in circuitu æquans, fervatur, quique per infantem biennem fine vifcerum injuria tranfiit. Infignius adhuc exemplum fervatur, viz. circini duos pollices et $\frac{5}{8}$ longi, a puella tres annos nata, deglutiti, quique, illæfis vifceribus, eodem modo ac in priori exemplo exivit. De pluribus exemplis ab aliis certior fum factus, in

---

Vid. MANGETI Biblioth. Chirur. p. 302 et 322.

SWIETEN et SCHENKIUS, Lib. 2. De Suffoc. Obf. 1.

DIEMERBROEK. Anat. lib. 2. cap. 15.

Mem. de l'Acad. Roy. de Chirurg. tom. i. pag. 450.

in quibus aciculæ, corporaque alia cuſpidata, canalem alimentarium permeaverunt.

Sed œſophagus, ventriculus, aut viſcera, ſæpè ob res extraneas deglutitas magnoperè læduntur.

Oeſophagus cibo ipſo nonnunquam adeo diſtrahitur, ut fibræ ejus muſculoſæ munere ſuo proprio fungi nequeant.

Re aliquâ in œſophago diu inhærente, non ſubito ſuffocante, contractio ſæpè fit ſupra infraque eam: Cujus exemplum in Tab. III. fig. 1. delineatur, quo obolus in œſophagi parte media pueri novennis per quadriennium latuerat, poſteáque, puero phthiſi abrepto, inveniebatur.

Res quævis dura, concoctu difficilis, etiam minima, diu in œſophago aut viſceribus recondita, tanquam nucleus concretis formandis, aut in ventriculo aut in inteſtinis inſervit; multa enim concreta, in Patris mei muſeo ſervata, in inteſtinis reperta, oſſa fructuum, veluti

luti prunorum aut cerasorum, pro nucleo exhibuerunt.

Aciculæ devoratæ sanguinis vomitum nonnunquam efficiunt * : Prùni os hæmatemesin unico exemplo lethalem effecit.

Aciculæ interdum viscera perforant, inflammationem gignunt, ac mortem inducunt †.

Aliquandoque acus ventriculum perforant ‡, indéque in alias corporis partes, verbi gratiâ, in ureterem ||, aut in vesicam urinariam §, viam sibi faciunt.

Res

* Vid. Vol. i. Act. Berlin. pag. 53.

† Vid. Monro's Bursæ Mucosæ, pag. 42. Tab. X.

* Vid. Lond. Phil. Transf. anno 1696, art. 2.

|| Vid. Jul. Cesar Claudinus, Resp. Med. 40.

§ Vid. Plater. tom. iii. lib. 2. cap. 10. De Mictione.

Vid.

Res etiam œſophago inhærentes, quæ non viis ſolitis tranſeunt, nec arte chirurgi extrahantur, nova ſibi itinera faciunt * ; undè abceſſus ; inciſoque abceſſu, res vulgò tumoris verticem occupans facilè extrahitur †.

Res aliquando deglutitæ propè anum hærent. De viro a Patre meo certior ſum factus, qui dolorem vehementiſſimum, cum inflammatione et tumore, circa anum ſenſit ; pure formato, tumoreque inciſo, pure fœtido emiſſo,

---

Vid. Etiam, Diemerbroek, Lib. Anat. cap. 173.

Etiam, Mizaldus, cent. 1. aphor. 3.

Etiam, Thonerus, lib. 3. obſ. 2.

Etiam, Bonet. Med. Sept. lib. 3. ſect. 29. cap. 25.

* Vid. Mizald. cent. 1.

† Vid. Mem. de l'Acad. Roy. de Chirurg. tom. i.

emiſſo, os ex capite piſcis Aſelli dicti inventum fuit; quo exciſo, brevi convaluit.

DE DIAGNOSI.

Materia quævis in œſophago latens, ex dolore, anxietate, et ſuffocationis ſenſu, indè orto, facillimè dignoſcitur.

Secundùm rei molem, devoratio et reſpiratio plus minúsve impediuntur; res autem permagnæ deglutitionem prorsùs tollunt.

Quo de re in œſophago latente certiùs pateat, ſtylo oſſis cete, (ANGLIS *a Probang*), ad œſophagum perſcrutandum utimur.

DE PROGNOSI.

Dum res deglutita in œſophago manet, prognoſis plerumque fauſta eſt, quoniam vel ejici vel idoneis inſtrumentis extrahi poteſt.

Si

Si verò res cuſpidata inſolubilis in ventriculum deſcenderit, prognoſis incerta ſit oportet.

DE MEDENDI RATIONE.

Medendi ratio, cùm ad ſanandum, tùm ad leniendum morbum, variat multùm, ſecundùm varios ſitus rerum, quæ in œſophago hærent.

Si res in œſophago latens ſit ſolutu facilis, ut in ventriculum detrudatur, niſi immineat ſuffocatio, minimè opus eſt; a liquore enim ab œſophago ſecreto, lubricatâ atque mollitâ, partimque ſolutâ, præcipuè corpore per ſomnum laxato, ſponte dilabitur, vel poſtquàm diu in œſophago latuerit, vomitus vi ejici poteſt. Fabricius ab Aquapendente de exemplo ſimili mentionem fecit, in quo os, partim

partim diſſolutum, vomitu ex œſophago expulſum fuit *.

Res verò inſolubilis exiſtens, et reſpirationem etiam impediens, ex œſophago removeri debet.

Hoc fit gutture plumâ irritato ad vomitum excitandum; nec indè ſequitur periculum, ſtimulo enim remoto, vomitus ceſſat.

Vel ſi res in œſophago infixa totum œſophagum non implet, ut evomatur nitendum per ipecacuanham aut antimonium tartariſatum, vel per emetica præſentiora, uti zincum vitriolatum, cuprum vitriolatum, et flavum hydrargyri oxidum.

Si emetica æger deglutire nequeat, per anum injici oportet.

Hoc conſilio antimonii tartariſati ſolutio, vel nicotianæ infuſum, adhibetur; hoc infuſum

* Vid. Op. Chirurg. cap. 39.

fuſum autem, niſi cautiſſimè adhibetur, periculoſum eſt.

Propter conſenſum quoque inſignem inter cutem, ventriculum et viſcera, vomitus, nicotianæ infuſo, cuti illito, excitari poteſt.

Apud veteres mos fuit, alvum, pedibus immerſis in hellebori infuſo, purgare.

Viam longè diverſam emeticorum exhibendorum tentabat SCHMUCHER, in caſu militis cujus in gula cibi buccea inhæſerat, qui neque ſurſum nec deorſum pelli poterat: Ille ſolutionem antimonii tartariſati in brachii venam infudit, et ſemihora poſteà cibi bolus vomitu ejiciebatur *.

In primis tomis Actorum Societatis LONDINENSIS, ſcriptisque HALLERI, multa traduntur experimenta, undè veriſimile fit, remedia cathartica et emetica ſanguinis maſſæ immixta,

* Vid. Miſcell. Chirurg. vol. i. pag. 335.

ta, eofdem effectus ac ore data producere *. Horum tamen femper eft fummum periculum, et propter medicamenti vires, et propter aëra fimùl cum eo in venam receptum; multa enim traduntur exempla, in quibus lactis vel puris etiam pauxillum in venam infufum, mortem animali intulerit.

Remedia quædam volatilia, nec ore recepta, nec per anum injecta, eodem modo agunt; et fic vomitus excitari poteft.

BALTHAZZAR GLASSIUS † rem metallicam quæ primò in œfophago hæferat, et poſteà in ventriculum defcenderat, folvere tentabat.

Hoc

---

* Vid. etiam REGNAUDOT Differt. Med. Inaug. de Chirurg. Infuf. renovand. LUGD. BAT.—Etiam vide FRIEND. Emmenalogia.

† Vid. Mem. de l'Acad. Roy. de Chirurg. PARIS. vol. i. pag. 538.

Hoc consilio, puero qui plumbum devoraverat, acetum destillatum, quo plumbum solvitur, et in cerussam acetatam mutatur, præscripsit. Hoc autem non solùm propter alia mala ab aceto destillato in internam teneram et mobilem œsophagi tunicam periculosum est, verum etiam quia cerussa acetata ut venenum in corpus humanum agit.

Hoc autem modo, aurum, argentum, aut plumbum, in œsophago hærens, hydrargyro infuso amoveri aut molliri possunt; ita in ventriculum faciliùs dilabentur, undè vomitu aut ano ejici possunt: et, sine dubio, constrictis intestinis, hydrargyrus magnâ copiâ, sine ullo malo, adhibitus fuit.

His remediis infeliciter tentatis, instrumentis chirurgicis uti debemus.

Forcipe recto res in gutture facilè extrahi potest. Re autem altiùs in œsophagum immersâ, forceps curva, manu dextrâ Chirurgi prehensâ, ac indicatore sinistræ manus rectâ,

accommodatior

accommodatior eſt ; ſic enim cibi, aut cujuſvis alius rei fruſtum, circa epiglottidem fixum, extrahi poteſt.

Pro nummi ex œſophago extractione, os cetaceum longum, cui duo tenacula obtuſa nectuntur *, quale Pater meus fabricari curavit, multis abhinc annis, ac prælectionibus ſuis monſtravit, adhibendum eſt.

Dum enim tenacula ultra nummum tranſmiſſa ac dein retracta, hunc prehendunt, œſophagi latera cavent ne nummus ex tenaculis elabatur ; atque nummus ipſe, quoque, a tenaculis œſophagum defendit.

Ad

* Vid. Tab. IV. fig. 1. vel fig. 2. Pars talis inſtrumenti cetacea debet eſſe viginti pollices longa, ut ad ventriculum pertingat, ac ne dilabatur e manu Chirurgi, quod reverà in unico ſaltem exemplo accidiſſe videtur, et ægro mortem intuliſſe. — Vid. Tom. i. Mem. de l'Acad. Roy. de Chirurg. Paris.

Ad oſſa ex œſophago extrahenda, Dr STEDMAN inſtrumento ad utramque finem curvo utebatur; et ad hami extremum, ne læderetur œſophagus, globulum ritè appoſuit *; ſi enim hami extremum acutum fuerit, resque in œſophago inhærens haud magnæ molis, adeóve mollis ut inſtrumenti mucro ibi infigi nequeat, periculum eſt ne œſophagus ipſe vulneretur; memoraturque exemplum †, in quo œſophagi ipſius pars, ab hujuſcemodi inſtrumento evellebatur.

Dr PERROTIN filo ferreo implicuit, atque extraxit, os in œſophagum infixum.

Dr G. CLEGHORN, ſummâ arte, plumam puellæ e gutture, per os cetaceum, vittâ circumdatum, extraxit ‡.

* Vid. Edin. Med. Eſſays, vol. i.

† Vid. Mem. de l'Acad. Royale Chirurg. PARIS. tom. i.

‡ Vid. LOND. Med. Obſ. vol. iii. pag. 7.

Res autem parvæ, veluti acus, œſophago inhærentes, multò difficiliùs extrahuntur ; et alii ſcriptores alia inſtrumenta, tanquam conſilio huic maximè accommodata, laudaverunt.

In Tab. IV. fig. 5. delineatur inſtrumentum, quod Pater meus dudùm fabricari direxit, quo acus vel oſſa parva ex œſophago extrahi poſſunt. Hoc inſtrumentum ex ſtylo cetaceo conſtat ; ad extremum cujus, forceps parva, e chalybe fabricata, infigitur ; deprimendo annulos ei adaptatos, partes forcipis comprimuntur.

Hoc inſtrumento in œſophagum immiſſo, ſedeque rei in œſophago latente inventâ, fiſtulâque ſubductâ, forceps vi reſiliendi ſeſe aperit ; reque inter forcipis partes incluſâ, reprimendo fiſtulam rem prehendemus.

Petit ad hanc rem inſtrumentum quodammodo ſimile ei Doctoris Perrotin fabricavit ; eoque judice, acus per hoc facilè extrahi poſſunt, undequaque enim movetur. Hoc in-

ſtrumentum

ſtrumentum ex longo oſſe cetaceo conſtat, cui annuli plurimi inſeruntur *.

De la Haye ad parva oſſa extrahenda, inſtrumentum ſibi proprium feliciter adhibuit, quod his verbis deſcribitur †: " Il prit un ſtilet " d'argent, long et très flexible, (c'étoit celui " de la plus longue de ſes algalies); il paſſa, " dans l'anneau qui termine ce ſtilet, plu- " ſieurs brins de filaſſe aſſez fine; il forma " pluſieurs lacs de toute la longeur de cette " filaſſe; il introduiſit ce ſtilet dans l'œſo- " phage; lorſqu'il l'eut placé au delà du " corps étranger, il le retira doucement, en " lui faiſant faire des demi-tours à droit et à " gauche, afin d'engager l'epingle dans le " pacquet de lacs formés par la filaſſe: Et ce " procédé

* Vid. Mem. de l'Acad. Roy. Chir. Paris. tom. i.

† Vid. Mem. de l'Acad. Roy. Chir. Paris. tom. i.

" procédé ingenieux lui reuffit fort heureufe-
" ment."

Ut res in œfophago hærentes removeantur, in hifce præcipuè exemplis in quibus œfophagus haud omninò obftruitur, fpongia in extremo offis cetacei a PETIT* fixa, laudatur. Nifi autem fpongia fiftula includatur, et fimùl cum fiftula ultra rem in œfophago hærentem introducatur, nc eam in ventriculum impellat periculum eft.

Spongiâ ita intromifsâ, madefacienda eft ut tumeat, aquâ per fiftulam infusâ ; tunc fiftula primò extrahatur, et pofteà os cetaceum cui fpongia udâ redditâ affigitur ; plures forfitan poft conatus, res, in œfophago infixâ, extrahi poteft.

Ab hifce verò inftrumentis diverfis, acus, aliaque corpora, ne in ventriculum impellantur

* Vid. Mem. de l'Acad. Roy. de Chirurg. PARIS. tom. i. p. 491.

tur cavendum; res enim in œſophago hæren-tes, eis inſtrumentis æquè facilè in ventricu-lum impelluntur, ac extrahuntur; indè dolor, multique alii morbi, originem trahunt.

Ut de hac re præcaveatur, fiſtulam coria-ceam, longum os cetaceum tegentem ſetis plurimis obſitum, fabricandam curavi *. Os hoc cetaceum in œſophagum detruditur; eo-que altè detruſo, ſubducenda eſt fiſtula, et acus ut indè tollatur aggrediendum; per ſetas eam prehendere conamur, et poſt plures cona-tus fortaſsè deprehendemus.

Vice ſetarum, partes gummi elaſtici oſſi ce-taceo figi poſſunt, et hæ quoque fiſtula tegi.

Dominus Jardine, Claſſis Regiæ Chirur-gus, inſtrumentum ad acus ex œſophago ex-trahendas probè excogitatum, ad Patrem me-um miſit. Ex oſſe cetaceo, cui plicæ plurimæ

filorum

* Vid. Tab. IV. fig. 3.

filorum ex inteſtinis felinis circumdantur, conſtat; eoque in œſophago ritè poſito, viſceris felini plicæ illæ extrorsùm per fiſtulam hoc os cetaceum includentem, ut nodus formetur *, premuntur.

Inſtrumentum quodammodo ſimile, in Tab. V. fig. 3. delineatur.

Conatibus omnibus ad rem extrahendam nihil valentibus, ea in ventriculum impelli debet.

Rerum emollientium in œſophagum infuſio a RIEDLINO †, experientiæ fide, laudatur.

Niſi res autem tales cautè injiciantur, ne œſophagi fibræ muſculoſæ diſtrahantur aut torpidæ reddantur, metuendum eſt.

Remedium

* Vid. Tab. V. fig. 1. et 2.

† Vid. LIN. Medic. ann. 2. Octob. art. 3.

Remedium autem præſentius eſt, ut oleum copiosè et quàm citiſſimè æger bibat; hinc lubricatur œſophagus.

Æger quoque in balneum tepidum deſcendat oportet; et opio, vel ore vel enemate dato, tumor et tenſio, quo corporis infixi deſcenſus in ventriculum facilior fiat, minui poſſunt: Eodem modo ac urethra ſpaſmo laborante, olei injectio ſi non ſpaſmum ſuperet, candelæ medicatæ introitum faciliorem reddit.

Ad res in ventriculum impellendas, ſpongia oſſi cetaceo affixa in uſum plerumque vocatur. Ad idem conſilium globulus plumbeus ad extremum fili ferrei fixus a Petit adhibetur, et inſtrumenta ſimilia a Verduc * et aliis laudata et adhibita. Sed ſphæroides † ex eburno confecta

* Vid. Op. Chirurg. cap. 25.

† Vid. Tab. IV. fig. 4.

confecta, et oleo inuncta, ob lævitatem ſuam, huic conſilio melius inſervit.

Re inſolubili in ventriculum detrusâ, tranſitus ejus per inteſtina facilior erit, ſi æger magnâ copiâ lini infuſum, gummi Arabici mucilaginem, et medicamenta ſimilia, bibat; et quoque, per hæc, inteſtina minùs obnoxia ſunt injuriæ ex rebus acutis ibi latentibus.

Tunc Winslow præceptis obtemperandum. Winslow, ut ægrotus primò in dextrum latus, deinde in dorſum reclinet, ſuadet, eo conſilio quoniam pylorus retrorsùm patet, ut res in ventriculo incluſa promptiùs in duodenum tranſeat; pylorus autem, cùm cuſtodis januæ munere, vi muſculosâ ſphincteris ſui, accuratè fungatur, talis corporis ſitus minùs fortaſsè quàm credidit auctor celeberrimus valet.

Poſtremò, ad remedia purgantia draſtica confugiendum eſt, ut via corpori extraneo per anum pateat.

Re

Re in gutture hærente, ore extrahi et in ventriculum impelli recuſante, ægrique ſuffocatione imminente, ad rem extrahendam incidendus eſt ipſe œſophagus.

Hæc operatio a GUATANNI *, et ab aliis, ſine lethali exitu inſtituebatur; et, libro ſuprà notato, duo exempla feliciſſima hujuſmodi in corpore humano perfecta, memorantur.

Si hanc operationem experiri velimus, hoc modo progrediendum:

Secetur cutis juxta tracheæ latus ſiniſtrum; tum trachea cum muſculis tegentibus, et muſculo ſternomaſtoideo, a ſe invicem, digitis vel hamis obtuſis diſtrahantur; nervis, dein, primariis, ac vaſis magnis, cautè evitatis, incidatur œſophagus ſecundum longitudinem, ut materies eo incluſa removeatur.

* Vid. Mem. de l'Acad. Royale Chirurg. PARIS. tom. iii. pag. 14.

Si vas majus vulneretur, ligaturâ ſtatim comprimi debet.

Vulneris curatio ſummam ſolertiam requirit; capite fixo manente, donec perficiatur cura; ægroque interea enematibus nutrito.

CAPUT SECUNDUM.

Iter quo cibus ex ore in ventriculum tranſit, partium vicinarum tumore, aut duritie auctâ, difficile redditur, aut prorsùs impeditur.

Dyſphagia ex linguæ * et pharyngis morbis, veluti ex tumoribus, vel linguæ ipſius, vel ſub lingua naſcentibus, originem ducere poteſt.

Exemplum

* Vid. Ephem. Nat. Decur. III. Anno III. Obſ. 157.

Exemplum inſigne ranulæ congenitæ, ex ductu glandulæ maxillaris inferioris ſiniſtræ obſtructo et dilatato, dyſphagiam inferentis, Pater meus conſpexit: in hoc, lingua ita ſurſum premebatur, ut dentes medii inciſores quartam pollicis partem a ſe invicem diſtarent, ac vocem diſtinctam proferre nequiret æger.

Hic tumor a Patre meo et cel. BENJAMINO BELL inciſus fuit; vulnerique, ductui glandulæ maxillaris inferioris illato, inſerto tubo argenteo, convaluit æger.

Lingua quoque, ex inflammatione oris, palato vel genæ interdum adhæreſcit.

Tumores quoque, quales polypi magni, naſo aut gutture nati aut indè pendentes *, dyſphagiam efficiunt. Et idem vitium cauſam ſuam tumores in ore natos agnoſcit; ita materies

* Vid. Tab. VI. et VII.

teries oſſea, ex inferiore maxilla orta, totum ferè os impleſſe memoratur *.

In amygdalarum inflammatione, ſuppuratione, tumore, earumve ſchirro †, faucium iſthmus juſtò anguſtior fit; undè dyſphagia. Morbus quoque ſequitur quando uvula peccat ‡, vel glandulæ palati morboſæ redduntur. Ex palato etiam perforato, idem vitium oritur ||.

Luc

---

* Vid. Mem. de l'Acad. Roy. de Chirurg. PARIS. tom. v.

† Exemplum tale in Tab. XIII. delineatur.

‡ Vid. Ephem. Nat. Cur. Decur. II. Ann. V. Obſ. 5.—Vid. etiam, MEEKREN Obſ. Med. Chirurg. cap. 12.—Et exemplum ſimile in muſeo Patris mei ſervatur.

|| Vid. MORGAGNI, Epiſt. xlviii. art. 60.

SAUVAGES. Noſolog.

Lue venerea palatum osseum sæpè deletur; hominemque novi, qui argenteo cuneolo palati foramen obturavit.

Exostoses magnæ ex osse hyoide, interdum devorationem impediunt. Osseo-cartilaginosus tumor alterius cornu ossis hyoïdis, pilâ eburneâ (ANGLIS *a billiard-ball*) major, dysphagiæ simùl ac spirandi angustiæ causâ, carptim a Patre meo et BENJAMINO BELL exsectus fuit, summo cum ægri levamine.

Dysphagiam a luxatione cornu ossis hyoïdis, memorat VALSALVA; ægerque, reductâ luxatione, convaluit *.

DESSAULT exemplum aliud notabile dysphagiæ memorat; adolescentis, qui vitam suam abrumpere volens, glandem plumbeam per

* Vid. VALSALVA de Aure, c. 2. 20.

Etiam, MOLINELLI, in Comment. BON. T. V. Pars II. pag. 1.

per ſcloppum minorem (ANGLIS *a piſtol*) ſibi in os immiſit *.

Dyſphagia ſæpiſſimè oritur a morbis epiglottidis, ſicut ejus inflammatione †, eroſione ‡, induratione ||, vel ligamento ejus nimìs curtato § ; aut epiglottide ipſa oſſeâ factâ, undè ea dyſphagiæ ſpecies quæ tuſſiculoſa ¶ appellatur, quæque ægri timore, ne potus aſſumptus in tracheam tranſeat, HILDANO judice, augetur.

Luxationem

* Vid. Journal de Chirurg. vol. i.

† Vid. MAYNWARING, Med. Facts and Obſ. vol. i.

‡ Vid. SCHURIG. Chylologia, pag. 257.

|| Vid. BONET. Sepulch. Lib. III. Sect. iv. Obſ. 6.

§ Vid. Act. Nat. Cur. Vol. vi. Obſ. 26.

¶ Vid. SAUVAGES. Noſolog.

Luxationem epiglottidis dyſphagiæ cauſam aliquando dare, a nonnullis affirmatur *.

Laryngis morbi, veluti cartilagines ejus luxatæ †, aut tumores indè naſcentes, idem efficere ſolent ‡.

Glandularum lymphaticarum colli moles aucta ‖, vel nimia circa œſophagum pinguedo collecta, aut glandulæ bronchiales et œſopha-

geæ

---

* Vid. Ephem. Nat. Cur. Centur. III. et IV. Obſ. 112.

† Vid. Act. Nat. Cur. Vol. vi. Obſ. 90.

‡ Vid. Ephem. Nat. Cur. Decur. II. Anno II. Obſ. 116.

‖ Vid. Gooch's Survey, Vol. ii. p. 120.

Etiam, De Haen, De Deglut. læſa, pag. 7.

Etiam, Rhodius, Cent. II. Obſ. 47.

geæ * grandiores factæ, devorationem impedire possunt.

Tumores strumosi †, steatomataque ‡, idem vitium interdum inducunt.

Materia quoque inter vertebras cervicales cumulata, vel vertebrarum cervicalium curvatura, eidem morbo ansam præbent.

In spina etiam ventosa, vertebræ præter naturam tumentes, pharyngem et œsophagum comprimunt, et dysphagiam inducunt: cujus rei exemplum a Patre meo visum fuit.

In nonnullis casibus, in quibus homines, gutture secto, mortem sibi ipsis consciscere volunt,

---

* Vid. MORGAGNI, Epist. xxviii. art. 16.

† Vid. BRESL. SAMML. 1722. pag. 399.

‡ Vid. Act. Nat. Cur. Vol. vi. Obs. 149.
Etiam, FAB. HILDAN. Cent. II. Obs. 44.
Etiam, Edin. Med. Essays, vol. iii. p. 322.

lunt, ipſe œſophagus aliquando ſecatur; vel, ſi ligamentum latum, os hyoides cartilagini thyroideæ conjungens, ſecetur, larynx in dorſi ſpinam recidet, dyſphagiamque inducet.

Glandula thyroidea tumefacta, quod in bronchocele fit *, impeditam deglutitionem ſæpè facit.

Glandularum lymphaticarum nonnullæ, eæ præcipuè intra thoracem ſitæ, adeò œſophago vicinæ ſunt, ut, ſi magnoperè tumeant, ipſarum moles œſophagi cavum juſtò anguſtius reddat.

Devoratio impedita ex ipſius cordis palpitatione, a Doctore MEAD evenire dicitur.

Oritur quoque dyſphagia ex aortæ deſcendentis aneuriſmate. Pater meus et chirurgus cel. ANDREAS WOOD, hujus exemplum inſig-

F ne

---

* Vid. DE HAEN de Deglut. læſa, exemplum ſecundum.

ne viderunt; in quo, ob ingentem ſanguinis copiam intra aörtam coacti, devoratio difficilis evaſit, atque aëris in ſiniſtrum tracheæ ramum introïtus penitùs ferè intercluſus eſt *.

Curſus arteriarum ex aortæ arcu orientium inſolitus, anſam dyſphagiæ dare poteſt. Exemplum in Tab. IX. delineatur; in quo, arteria ſubclaviana dextra, carotide dextrâ et ſiniſtrâ, et ſubclavianâ ſiniſtrâ, ex aörtæ arcu derivatis, oritur paulò infrà arteriam ſubclavianam ſiniſtram, et ponè tres alias arterias et tracheam tranſit ad dextrum latus †.

Oritur

---

* Vid. Tab. VIII.

Etiam, DODONÆUS, Annot. cap. 30.

Etiam, BENIVENII de Abditis.

Etiam, MORGAGNI Epiſt. 17. et 18.

† Vid. etiam, Mem. of the Med. Soc. of LOND. vol. ii.

Oritur quoque dyſphagia ex aneuriſmate arteriæ carotidis communis *.

Tumores inter tracheam et œſophagum †, vel abſceſſus pharyngem aut œſophagum comprimentes, dyſphagiæ anſam dent. Exemplum in Tab. X. delineatur; in quo, parte pharyngis ſuperiori exesâ, materies purulenta in laryngem evaſit, et ægram extinxit ‡.

Inſigne memoratur exemplum a Domino LUDLOW, quo ſacci præter naturam facti cum œſophago commercium habuerunt, cibusque ferè omnis devoratus in hos ſaccos tranſiit ||.

Viſcera

* Vid. WERNERI Epiſt. gratulatoria. LIPS. 1776.

† Vid. N. Act. Cur. Vol. v. Obſ. 24.

‡ Vid. N. Act. Nat. Cur. Vol. v. Obſ. 24.

|| Vid. LOND. Med. Obſ. and Inq. vol. iii. p. 85.

Viſcera thoracis *, aut abdominis †, magnoperè tumida, devorationem difficilem ſæpè reddunt ‡.

De his autem morbis levandis aut ſanandis, opuſculi fines arcti, etiam leviter tractare nos vetant.

CAPUT

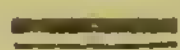
---

* Vid. Com. Van Geuns, Act. Haarlem. p. 77.

† Vid. Morgagni de Sed. et Cauſ. Morborum, Epiſt. xxviii.

‡ Vid. Morgagni de Sed. et Cauſ. Morborum, Epiſt. xxiii. art. 4.

Etiam, Van Swieten. Comment. ad § 797. pag. 649.

CAPUT TERTIUM.

DE OESOPHAGO INFLAMMATO, DYSPHAGIAQUE INDE NATA.

Iter ex ore in ventriculum rebus externis, ſicut corporibus acutis, calidis, fluidisve acrioribus ingeſtis, inflammationi obnoxium fit; hinc juſtò mobilius evadit, ſimúlque cavum ejus propter tunicas conſtrictas et condenſatas anguſtior redditur.

Oeſophagi quoque inflammatio a morbis totius corporis, veluti phlegmaſiis, cynanche tonſillari, maligna, pharyngea, et parotidea, induci forſitan poteſt.

Oeſophagus quoque in CULLENI exanthematibus adeò inflammatur, aut adeò aphthis obſitus eſt, ut devorationem recuſet.

Inflammatio

Inflammatio ex variola orta, impedimentum devorationi inferre poteſt : Hoc vitium, uvulam aut velum palati pendulum puſtulis obſitum, tanquam cauſam ſuam agnoſcit.

Dr Gregory, prælectionibus ſuis, exemplum in quo eruptio *pemphigoſa* ex ore in guttur diffuſa, tranſitum cibi per œſophagum impediebat, ſeſe vidiſſe memorat.

Deglutiendi quoque difficultas in extremo phthiſeos gradu aliquando occurrit. In hoc, morbisque quibuſdam putridis, dyſphagia, partim gutturi et œſophago tenerioribus factis, et partim gutturi propter frequentem excreationem excoriato, tribuenda eſt ; hinc omnium ægri conatuum devorandi, dolor urgens comes eſt.

Tale devorandi impedimentum, partim œſophagi inflammationi, aut conditioni ejus irritabili, partim ægri imbecillitati, tribuendum.

Oeſophagi

Oesophagi quoque inflammatio hydrophobiam comitatur *. Mulierem hoc morbo sæviſſimo laborantem, egomet vidi; circiter octo poſt morſum acceptum vixit hebdomadas; inciſo cadavere, nihil morboſum præter œſophagi inflammationem inventum.

DE OESOPHAGI INFLAMMATI DIAGNOSI.

Difficillimè inter œſophagum et pharyngem inflammatum diſtinguitur: Oeſophago autem inflammato, dolor multùm devoratione augetur, et uſque ad ventriculum pertingit; prætereà, gutturis inſpectione, ſeſe non oſtendit.

DE

* Vid. Boerh. Aphor. ab aph. 1128 ad 1147. Etiam, Obſ. Hillar. pag. 248.

DE PROGNOSI.

Oesophagi inflammatio, propter distributionem cæterorum ramorum paris vagi octavi nervorum super partes vitales ac canalem alimentarium, multò periculosior, eâ qua alia corporis organa ejusdem magnitudinis sensûsque afficiuntur, esse videtur.

DE MEDENDI RATIONE.

Oesophagi inflammatio plerumque sanatu facilis est. Inflammatio enim, tensio, et tumor œsophagi, tantum doloris præcipuè ægro inter devorandum pariunt, ut ipse cibum solidum, ante inflammationem magnoperè levatam, sumere nolit. Ægro autem in conatibus suis devorandi perseveranti, spasmi aliquando, sumpto etiam cibo mitissimo, oriuntur.

Ne

Ne augeatur inflammatio, remedia antiphlogiſtica adhibenda ſunt.

Hirudines, collo applicatæ, præſens auxilium afferunt. Veſicatoria quoque in hac, ſicut in aliis inflammationibus, forſitan proderunt. Ex hirudinibus aut veſicatoriis ad partem thoracis poſteriorem, propè ſpinam, quo ſanguinis impetus in vaſis ex aorta deſcendente natis minuatur, haud procùl ab arteriis œſophageis appoſitis, maximum commodum ſperare licet. Nec diaphoretica mitiora ſimùl cum veſicatoriis rejicienda.

Unà cum his remediis, gargariſmata emollientia, velut althææ decocta, lini infuſa, tepidi quoque vapores in tracheam et pulmones inhalati, maximè valent: trachea enim, vaſa ſua, nervosque, ex eiſdem radicibus ac œſophagus habet.

Balneum tepidum quo removeatur dolor, minuaturque œſophagi tenſio, inflammationem etiam minuit.

CAPUT QUARTUM.

DE DYSPHAGIA QUÆ EX PHARYNGE OESOPHAGOVE PRIUS INFLAMMATIS ORIGINEM TRAHIT.

Durante igitur œſophagi inflammatione, latera œſophagi oppoſita interdum concreſcunt *. Suppuratio quoque brevi aliquando ſupervenit, fitque abſceſſus, qui mole ſuâ œſophagum totum obſtruit.

Van DOEVEREN exemplum memorat, in quo, inter vertebras ſpinæ œſophagique partem

tem

---

* Vid. Act. HAFN. Vol. i. Obſ. 109. (Ex Variola.)

Etiam, BLANCARD. Collect. Med. Phyſ. Cent. iii. Obſ. 54.

tem posteriorem, abscessus natus fuit, qui omnem cibi per œsophagum descensum impedivit *.

Acuta quoque et insolubilia in œsophago hærentia suppurationem ei nonnunquam inferunt †.

Roeslerus de puella mentionem facit, cujus in gutture hæsit pruni os, quæque materiem sanguinolentam expuere solebat; eadem tamen febrim, devorandi difficultatem magnam, et convulsiones, passa, os illud tandem tussi ejecit ‡.

Materies

* Vid. Bleuland. de sana et morbosa Oesoph. Fabr. pag. 53.

† Vid. Morgagni, Epist. xv. art. 15.

‡ Vid. Bonet. Med. Sep. Lib. III. de Oesophagi Affectibus.

Etiam, Plater, Obs. lii. pag. 413.

Materies purulenta in earundem partium cellulosa substantia collectâ, subitò aliquando in earum cava erumpit; indéque in laryngem transit, et ægrum suffocare minatur, aut reverà suffocat. Hoc pauperi cuidam evenit, qui, post frigus diuturnum, dolorem vehementissimum gutturis et devorandi impedimentum sensit. Hac in conditione per triennium vixit. Materie tandem hujusmodi in gutture accumulatâ, suffocatione sublatus fuit. Inciso cadavere, materia purulenta, œsophago eroso, in tracheam viam sibi fecisse inventa est *.

Materia quoque ejusdem generis, pulmonibus ulcere exesis, in œsophagum erumpere potest †.

Cibus

---

* Vid. Tab. XI.

† Vid. Keir in Med. Beytragen, L. n. II.

Cibus ipſe aliquando non in ventriculum, ſed in partem œſophagi eroſam tranſit; inque ſaccis præter naturam factis, quique materiem purulentam continent, reconditur *.

Oeſophagus, in morbis totius corporis, ut in cynanche pharyngea, aliisque morbis, ſæpè in ſuppurationem abit.

Oeſophagus quoque, æquè ac aliæ corporis partes, inflammatione vehemente exiſtente, gangrænæ obnoxius eſt; memoraturque exemplum †, in quo œſophagus totus gangrænâ affectus fuit.

Gangræna

* Vid. Vol. ii. Lond. Med. Obſ. and Inq.

Etiam, Burserii Inſt. Med. Pract. vol. iv. pag. 292.

† Vid. Monthly Review, vol. 61.

Gangræna quoque ab inſtrumenti in œſophagum ſæpè detruſi, irritatione *, aut materia calida aut acri in guttur aut œſophagum recepta, oritur: Cujus rei GREGORIUS illuſtriſſimus exemplum inſigne mecum communicavit, puellæ quæ, acido ſulphurico ſorpto, quatuordecim exindè diebus elapſis, magnam œſophagi partem vomitu ejecerat.

Inflammatio, comitante condenſatione et œſophagi duritie, ejuſdem anguſtiam inducere poteſt. Hæc verò anguſtia nonnunquam ſine inſigni callo fit; eodem modo ac inteſtinorum *intùs-ſuſceptio* eorum ſtricturam, ſine duritie multa, aliquando efficit.

Oeſophagi conſtricti multa traduntur exempla, quorum inſigniſſimum memorat SAMPSONIUS,

---

* Vid. Mem. de l'Acad. Royale Chirurg. PARIS, tom. i. pag. 530.

NIUS *, quo, ægro inediâ perempto, et cadavere diſſecto, œſophagus adeò contractus viſus eſt, ut ſetæ porcinæ vix capax eſſet.

Oeſophagus induratus unico loco contrahitur, dum pars loco conſtricto proxima magnoperè dilatatur †: Eodem modo ac in urethræ ſtricturis aliqua canalis hujus pars ampliatur.

Membrana œſophagi interior, per duos aut tres pollices, ubi pharyngis ad formandum œſophagum contractio fit, aut propè ventriculum, ſæpè denſatur ac coarctatur ‡.

Sed

---

* Vid. Miſcell. Curioſ. anno 1613. Obſ. 170.

† Vid. Tab. XI. lit. F. — Vid. etiam, BURSERII Inſt. Med. Pract. vol. iv. pag. 292. — Etiam, ODIER, in EDIN. Med. Com. vol. iii. — Etiam, WILMER's Surgery, p. 94.

‡ Vid. TRILLERI Diſſert. de Fame lethal. ex callo Oris Ventr.—Etiam, HALLERI Collect. Diſſ. Pract. tom. iii. pag. 31.—Etiam, Sepul. Anat. lib. 3.

Sed abſorptio quoque fibrarum muſculoſarum, et materiei calloſæ aut oſſeæ ſuppoſitio, inflammationem ejus ſequi poſſunt *.

Indè hæc induratio non ſolùm vi mechanicâ cibi tranſitum impedit; ſed, fibris muſculoſis ſolutis, buccea interdum partem morboſam attingit, citóque ore rejicitur.

Tumores, ſecundum ipſorum ſitum et originem, devorationem aut vomitum plus minúsve difficilem reddere poſſunt.

Oeſophagus aliquando partim anguſtatur, partim carne quadam naſcente ſpongiosâ adimpletur; et pars auguſtata æquè dura ac cartilago fit.

Tales annuli in partibus œſophagi diverſis formantur. Pater meus exemplum annulorum talium propè ventriculum naſcentium, tuberisque ſpongioſi in parte œſophagi interiori,

* Vid. METZER, Adverſ. Med. vol. i. pag. 175.

riori, vice valvæ fungentis, conſpexit. Cibus ferè omnis e ventriculo prohibebatur, ægro intereà facilè vomente. Oeſophagus aliquando ulceratione carcinode afficitur. Guttur quoque ſimili modo lue venereâ læditur. Exempla ſunt innumera tumorum in œſophago natorum, (Vid. Tab. VI. VII. et XII.), aut a partibus vicinis in guttur pendentium, quæ chirurgiâ ſolâ curantur.

DE CAUSIS EXCITANTIBUS.

Exinanitionum ſolitarum ſuppreſſio, ſicut menſium, hæmorrhoidum, &c. a Doctore PERCIVAL et aliis anſam dyſphagiæ præbere dicitur, exemplaque opinionem hanc confirmantia traduntur.

Irritationes quoque variæ œſophagum inflammant. Tumorum autem ortus cauſa adhuc parùm cognita. Statum quendam, ac-

tionemque vaſorum abnormem, eos gignere nonnulli cenſent.

Nicotianæ fumus, fungo aut ſchirro in œſophago originem dare fertur; et habentur ii qui tali fumo gaudent, ſchirrho aut labii inferioris carcinomati magìs quàm alii proclives.

DE PROGNOSI.

In exemplis plerisque hoc capite memoratis, prognoſis infauſta eſt; vitia talia lenire, raró autem radicitùs (exemplis qui operatione chirurgi levantur exceptis) removere poſſumus.

DE DIAGNOSI.

Ex doloris levamine poſt œſophagi inflammationem, ex levi tremore ſuperveniente, ſenſuque

ſuque in gutture pulſus, ſiti permanente, dyſphagiâ perſtante, ſuppurationem factam eſſe conſtat.

Gangræna autem ſuperveniens, ex omni dolore ceſſante, fœtore, coloreque nigro materiei excreatæ, ex gutturis nigritie, artuum languore et frigore, ex pulſu celerrimo et parvo exiſtente, dignoſcitur.

Affectus alii hoc capite notati, ſolùm ex modo quo devoratio fit, œſophagum oſſe cetaceo perſcrutando, ex ſtatu ægri valetudinis ordinario cognito, imprimis ſi luis venereæ ſuſpicio ſit, dignoſcuntur.

DE MEDENDI RATIONE.

Suppuratione poſt inflammationem ſuperveniente, ut ea cataplaſmatibus emollientibus promoveatur, et dirumpatur tumor, nitendum eſt. Aut tumore ab parte inferiori inciſo,

aſtringentiâ

aſtringentiâ adhibendâ, ut ſanus reddatur œſophagus; dum, interim, puris in laryngem vel in ventriculum ingreſſus præcavetur.

Gangrenæ ortæ progreſſus, gargariſmatibus cinchonæ officinalis cum acidis junctis, opio, et enematibus nutrientibus, ad ægrum ſuſtentandum, adhibitis, eſt coërcendus. Si enim antiſeptica devorantur, gulæ dolorem, inflammationemque ne augeant periculum eſt.

Exempla dyſphagiæ nonnulla, œſophagi callo aut tumoribus inductæ, hydrargyro aliquando levata ſunt.

Dr MUNCKLEY * ſe plures tali œſophagi morbo

* Vid. LOND. Med. Tranſ. vol. i.

Etiam, NAHUYS, pag. 231.

Etiam, SANDIFORT, Biblioth. Phyſ. Med. vol. ix. pag. 24.

Etiam, GEUNS, Act. HAARL. tom. xi. pag. 112.

morbo laborantes, hydrargyro, omnibus aliis remediis incassùm tentatis, sanâsse affirmat.

In plerisque autem hujusmodi exemplis, æger nullum ex isto remedio commodum percipiet. Hanc in mentem, non solùm propter tumorum analogiam intra nasum, os, pharyngem natorum, inductus sum; verùm etiam propter exempla plura Patris mei curæ mandata, in quibus, præter argentum vivum, cicutâ, hyoscyamoque, in usum licet vocatis, eventus tamen infelix fuit. Indurationes itaque et stricturæ œsophagi a MUNCKLEY memoratæ, ex lue venerea sine dubio originem duxerunt.

DE MODO TUMORIS EX GUTTURE TOLLENDI.

LEVRET polypos uteri ac vaginæ, ligaturâ excidendas suadet: illi tamen videbatur modum operandi, quem descripsit, non posse adhiberi

hiberi ad polypos in gutture natos tollendos *. Quùm verò Patri meo videbatur, polypos, in locis præcipuè arctis ſitos, exſcindi aut forcipe evelli non poſſe, ſine gravi injuria partibus vicinis illata, hæmorrhagia enormi, ac tumoris renaſcendi periculo, ob radices ejus relictos, ligaturam, in omni ferè caſu, exciſioni aut evulſioni prætulit; atque per triginta annos elapſos, varios modos quibus ſecundum tumoris ſitum, adhiberi poſſit, auditoribus ſuis in cadavere demonſtravit, argento nitrato poſteà polypi radici admoto, atque variis exemplis ægrotantium illuſtravit, in quibus, exitu ſecundo, operatio ſic inſtituta erat.

Inſpiciat

---

* Levret, Mem. de l'Acad. Royale de Chirurg. tom. iii. p. 599.: "Reſervant d'en parler dans un "autre memoire, en traitant des polypes de la gorge, "pour leſquels la même méthode ne pouvant pas "ſervir, j'en ai imaginé une autre, que je décrirai "alors dans toute ſon étendue."

Inſpiciat lector Tab. III. fig. 2. Tab. VI. XII. et XIII. ut tumorum naturam, inſtrumenta his tollendis adaptata, atque operandi modum, intelligat.

CAPUT QUINTUM.

Fibræ œſophagi muſculoſæ, nullâ etiam inflammatione præſente, nunc juſtò mobiliores factæ, ſpaſmo vel convulſionibus, ut in ſingultu, corripiuntur; nunc paralyſi minùs juſtò mobiles fiunt.

Hi morbi vulgò generis nervoſi affectûs eſſe cenſentur.

DE OESOPHAGI SPASMO.

Nunc majorem nunc minorem œſophagi ſenſum in hominibus diverſis animadvertimus.

Aquam

Aquam frigidam, cerevifiam effervefcentem, fpiritus ardentes, alii aliis multò faciliùs hauriunt.

Rabie caninâ, pharynx et œfophagus adeò mobiles redduntur, ut aquæ guttulâ vel minimâ ore receptâ, totum corpus vehementer convellat.

Solidorum quoque bucceas majores minoresve varii homines devorant.

Corpore erecto, major œfophagi vis ad folida quàm fluida ingerenda neceffe effe videtur; et, facultate devorandi deficiente, vulgò folida excipiendi facultas primò extinguitur.

Quando totum fuum per curfum œfophagus fpafmo laborat, motu ejus inverfo aut antiperiftaltico cibus magnâ vi rejicitur.

Aliis verò in exemplis œfophagi tantùm parte, fcilicet inferiori, fpafmo laborante, cibus, tranfitu in ventriculum impedito, in œfophago diu detinetur.

Senem

Senem anteà faniffimum cognovi, qui bis œfophagi fpafmo, per prandium correptus fuit. Primus morbi impetus, paucas poft horas enemate anodyno fublatus fuit; fed impetus morbi alter, poftquàm tres aut quatuor dies duraverat, (enemate anodyno aliisque incafsùm tentatis remediis), fponte tandem ceffavit.

Gregorius cel. mecum exemplum puellæ hyfteriâ laborantis communicavit, cui dyfphagia per plures dies perftans fupervenit: et fcintillâ electricâ per guttur elicitâ, levata fuit.

Oefophagi fpafmo per fcintillas electricas fublato, ventriculus graviffimè afficiebatur; fed hæc quoque ventriculi affectio, eidem remedio tandem ceffit.

Oosterdyk, de homine cui œfophagus duodecim dies fpafmo afficiebatur, mentionem facit *.

---

* Vid. Bleuland. de fana et morbofa Oefoph. Structura, pag. 56.

Æger quidam, totum per vitæ decurſum, œſophagi ſpaſmo, a Domino AIRD, laboraſſe dicitur *.

Inſigne, puellæ, J. MATTHEW, œſophagi ſpaſmo vexatæ, exemplum, in Noſocomio noſtro, ineunte anno 1792, ſe obtulit.

Hæc puella, viginti annos nata, paroxyſmis epilepticis, paralyſi cruris alterius, dyſuriâ, et imperfecto alterius oculi viſu, laborabat. Paulò pòſt, devorandi facultate minutâ, muſculorum gutturis et brachiorum ſpaſmi ſupervenicbant: tandèm, devorandi facultate penitùs abolitâ, ægra eandem exercere conata, convulſionibus violentis correpta fuit. Morbi initio, enemata nutrientia data fuerunt. Eodem autem ingraveſcente; compertoque ſtylum cetaceum facillimè per œſophagum tranſire, cel. Dr RUTHERFORD cibum ægræ in ventriculum injiciendum

* Vid. EDIN. Med. Eſſays, vol. i.

injiciendum curavit, ope tubi in pag. 77. descripti; et cujus, Pater meus experimentum fecerat, anno 1783, in exemplo ALEXANDRI CALLANDER, dysphagiâ, ob œsophagi constrictionem, spasmo comitatam, laborantis, quem, cum cel. CULLENO, et Chirurgo J. MEEK, oppidi FALKIRK, curabat.

Hoc modo, vita J. MATTHEW biennium et octo menses protracta fuit.

Tubus in ventriculum bis vel ter indiès, neque dolore neque molestiâ insigni excitatis, detrusus fuit. Tandèm devorandi facultas rediit. Primò liquidâ, idque parvâ tantùm copiâ, sorbere potuit: triennio jam labente, cibos solidos consumere valet.

Adhuc tamen dysphagiâ levi, brevi autem fugiturâ, subindè laborat.

Omnia remedia antispasmodica tentabat Dr RUTHERFORD; levamen autem tantùm fugax attulerunt.

Scintilla electrica etiam in hoc exemplo parùm profuit.

Egregio

Egregio Doctori RUTHERFORD, miram hanc ſanationem magìs naturæ quàm medicamentorum viribus tribuendam, perſuadetur.

Plura autem hujuſcemodi exempla memorâſſe, tali in Tentamine longum foret; qui plura voluerit, is libros infrà notatos evolvat *.

DE

---

* Vid. Act. HELVET. vol. ii. pag. 94.

BONET. Sepul. lib. iii. ſect. 4.

HARDER, Apiarium, Obſ. 40.

HOFFMAN, Diſſert. de Pharyng. Spaſmo.

TODE. in Collect. Soc. Med. HAFN. I. n. 24.

DE CAUSIS OESOPHAGI SPASMUM EXCITANTIBUS.

Habitus corporis nimìs ſentiens et nimis mobilis, homines ſpaſmis opportunos reddere creditur; hinc, malum fœminis, debilibus, &c. familiare.

Nexus cerebrum inter et muſculos tenebris adeò obvolutus eſt, ut ratio ſpaſmi certa vix ac ne vix quidem reddi poſſit.

De Haen eum animi affectibus, ſicuti iræ, dolori, &c. tribuit *.

In multis exemplis ſuprà memoratis, nulla animi affectio vehemens ægros turbâſſe videtur: actio quidem ipſa muſculorum qui devorationi inſerviunt, anſam præbuiſſe videtur; ſpaſmus enim ægrum inter prandendum corripuit. Sæpè tamen malum conſuetudine ingraveſcens,

* Vid. Diſſert. de Deglutitione læſa, pag. 25.

gravescens, levioribus causis, parùm cognitis, neque facilè observandis, excitatur.

DE SPASMI OESOPHAGI DIAGNOSI.

Oesophagi spasmi facillimè dignoscuntur, ex facultate devorandi omninò suspensa ; ex faucibus aridis et siccis ; vel ex quavis substantia, solida fluidave, inter devorandum in ventriculum transire recusante, et ore nasove rejecta.

Morbi natura ampliùs patet, ex stylo *balænario* (Anglicè *Probang*) in œsophagum detruso, quem gula ipsa arctè quasi complectitur, et descensum ejus in ventriculum impedit ; vox quoque mutatur, et aliquando omninò deficit.

DE PROGNOSI.

Quamvis morbus in quibusdam exemplis in sanitatem mutatur post iteratos œsophagi spasmos,

ſpaſmos, hi tamen nonnunquam, idque graviores facti, redeunt.

Nullo morbi hujus certo remedio adhuc cognito, prognoſis eſt plerumque infauſta. Ex ſpaſmo diuturno maximum quidem imminet periculum, non ſolùm propter œſophagi canalem ſpaſmo interclusum, in quo ſtatu, teſtante Aird *, omnes cibum, etiam mitiſſimum, devorandi conatus, totum corpus convellunt, ſed quoque propter diſtributionem inſignem paris vagi octavi nervorum, quod primò in œſophagum, deinde in thoracis abdominisque viſcera, ramos ſuos mittit.

DE MEDENDI RATIONE.

Experientia ſatis evincit hoc œſophagi vitium, medicinâ ſæpè levari non poſſe ; medendi igitur ratio incerta eſt.

In

* Vid. Edin. Med. Eſſays, vol. i.

In Materia Medica plurima enumerantur remedia, Antifpafmodica dicta, quorum pleraque tamen hoc nomine vix digna effe videntur.

Opium maximè valet. Oefophagi fpafmodice conftricti opio injecto fanati exemplum fuprà memoravimus; hoc igitur remedium primò tentandum.

Proximum poft opium locum tenet valeriana; dotes enim ejus falutiferæ in hujufmodi exemplis a pluribus fcriptoribus haud parvi nominis, viz. J. HUNTER *, PERCIVAL †, DUNCAN ‡, fummis laudibus efferuntur.

Æther

* "Mr HUNTER ordered two fcruples of flour of "muftard, with one drachm of tincture of valerian, "twice a day." Vid. LOND. Med. et Chir. Tranf. oct. edit. 1793.

† Vid. LOND. Tranf. vol. ii. p. 90. edit. 1772.

‡ Vid. Cafes and Obf.

Æther*, cuprum ammoniacum†, quaſſia‡, pomorum aurantiorum ſuccus||, glacies in œſophagum delata §, et remedia extrà adhibita, cicuta, nimirùm, hyoſcyamus, collo affricta, ad œſophagi ſpaſmum aut leniendum aut ſanandum, ab auctoribus, præcipuè a PERCIVAL ¶, laudantur.

K Tinctura

* Vid. EDIN. Med. Com. vol. vii. pag. 430.
Etiam, LOND. Med. Tranſ. vol. ii. pag. 92.

† Vid. EDIN. Med. Com. vol. vii. pag. 431.

‡ Vid. TODE, in Collect. Soc. Med. HAFN. 1. n. 24.

|| Vid. N. Act. Nat. Cur. vol. v. obſ. 10.

§ Vid. MONTAT. Mem. de PARIS.
Etiam, TODE, Diſſ. adverſ. Med. Pract. HAFN. 1729, pag. 14.

¶ Vid. LOND. Tranſ. vol. ii. pag. 90.

Tinctura cantharidum, unguentum hydrargyri, vel olea, quoque prodesse possunt.

Scintillæ electricæ quoque a Doctore Duncan feliciter in auxilium vocatæ fuerunt*.

J. Hunter exemplum memoravit †, spasmi plures per hebdomadas perstantis, aurâ electricâ sanati, in quo hydrargyrus nil valuit.

Vapores tepidi in œsophagum inspirati, a Doctore Percival œsophagi spasmum solvisse dicuntur.

Simùl cum his remediis, salutiferum quoque esse potest balneum tepidum.

Hoc in morbo, devoratione impeditâ, enematibus

---

* Vid. Cases and Obs.

† Vid. Lond. Med. and Chirurg. Trans. Edit. 1793.

matibus æger nutriatur oportet * ; quoniam, res etiam mitiſſimæ in œſophagum agentes, ſpaſmos reducunt ; hic ægrum nutriendi modus, omnibus aliis remediis, in levioribus exemplis, præſtat.

Vita humana, ut tradunt auctores, ultra quatuor aut ſex hebdomadas enematibus protrahi nequit ; rectum enim et inteſtina craſſa, cibum nutrientem, per enemata datum, in chylum mutare recuſant.

Immò corpus humanum in fluidum aliquod nutriens immerſione nutriri poſſe fertur, morbique

* Vid. Mauchart, in Diſſert. de Struma Oeſoph. pag. 25.

Etiam, Morgagni de Sed. et Cauſ. Morb. Epiſt. xxvii.

Etiam, Trilleri, Diſſert. de Uſu Enemat. nutrient.

bique nonnulli, v. g. febres intermittentes, remediis extrinſecùs applicatis ſanantur *.

Dr CHALMERS manum in aquam tepidam immerſam ℥ſs. aquæ, horæ quadrantis ſpatio abſorbuiſſe memorat †; hinc, ſi manus ſuperficies ſit ad totam corporis ſuperficiem ſicut 1 :: 60, totum corpus eodem tempore duas ferè libras aquæ abſorbuiſſet. Idem piſcatoribus benè notum, per aquam enim vadentes nunquam ſitiunt; nec equus itinere (ut benè norunt viatores) dum pluit bibere cupit; idemque certiſſimè ex ranis probatur, ut docent experimenta Domini TOWNSON.

Spaſmo

---

* Vid. Experiment of Dr PYE, Med. Obſ. and Inq. vol. ii.

† Vid. LOND. Med. Tranſ. vol. ii. pag. 102. edit. 1772.

Spafmo verò diu manente, cibum et remedia in ventriculum per virgam cetaceam detrudenda, auctores fuadent. Hoc fecerunt Willis et Heysham *. Metuendum autem eft ne lædatur œfophagus ; inftrumentum igitur defcribam, huic rei accommodatius, a Patre meo, ante triginta abhinc annos, excogitatum.

Hoc inftrumentum utre magno, e gummi elaftico fabricato, conftat ; cui tubus longus flexilis inferitur, cujus in ore epiftomium intercludens ponitur. Tubi hujus diameter quadrantem pollicis, ejus longitudo novemdecim aut viginti pollices, æquat.

Hic tubus, quo faciliùs flectatur, e lamina argentea, in formam fpiralem contorta, fabricatur, corioque molliffimo tegitur.

Quo

* Vid. Edin. Med. Com. vol. vii.

Quo a tubi flexura nimia dum detruditur, præcaveatur, ejus partem quoque conftituit filum æneum craffum per eum tranfiens, fupernè reflexum, ne in ventriculum decidat, ac mucrone conico munitum, ne tubus œfophagum lædat.

Priufquam adhibeatur inftrumentum, oleo vel axungiâ porcinâ illinatur oportet.

Hoc inftrumentum in Tab. XIV. delineatur.

In Actis Chirurgicis, LONDINI editis anno 1793, J. HUNTER inftrumentum quodammodo fimile, his verbis defcripfit:

"The inftrument made ufe of, was a frefh
" eel fkin, of rather a fmall fize, drawn over
" a probang, and tied up at the end where it
" covered the fponge, and tied again clofe to
" the fponge, where it is faftened to the
" whalebone; and a fmall longitudinal flit
" was made into it, juft above this upper li-
" gature.

" To

" To the other end of the eel ſkin was fix-
" ed a bladder and wooden pipe, ſimilar to
" what is uſed in giving a clyſter, only the
" pipe large enough to let the end of the
" probang paſs into the bladder without fill-
" ing up the paſſage. The probang, thus co-
" vered, was introduced into the ſtomach,
" and the food and medicines were put into
" the bladder, and ſqueezed down through
" the eel ſkin. An eel ſkin ſeems very well
" adapted for this purpoſe, being ſmooth,
" pliable, and readily paſſed into the ſtomach;
" but as caſes of this kind may occur where
" eels cannot be procured, a portion of the
" gut of any ſmall animal, as a cat or lamb,
" will make a very good ſubſtitute."

J. Hunter poſteà dicit, " that this inſtru-
" ment did not produce irritation ;" nec ex
inſtrumento a Patre meo propoſito irritatio
facta eſt. Hoc verò omnibus in exemplis
minimè

minimè verum eſt, in exemplo enim ab AIRD tradito *, res aliter ſe habuit.

Animadvertendum eſt quoque, re aliquâ in guttur fortiter impulsâ, vomitum non æquè facilè ac eadem partes tantùm leviter titillante, excitari.

Horum inſtrumentorum alterutrum feliciter adhiberi poteſt, aut œſophago ſpaſmo aut paralyſi laborante, aut veneno in ventriculum cepto.

Inſtrumentum verò priùs deſcriptum, huic uſui, altero melius inſervire videtur; illo enim remedia, leniendi veneni ſymptomata causâ, in ventriculum injecta, per utris reſilientia latera extrahi poſſunt, minimè verò per hoc a J. HUNTER propoſitum.

Inſtrumentum tale quoque utiliſſimum eſt materie acri in ventriculum admiſsâ, aut aëris enormi

* Vid. EDIN. Med. Eſſays, vol. i.

enormi copiâ ex fermentatione ibi nata, ficut in animalibus ruminantibus, frugesque fucculentas devorantibus, contingit.

Aëre enim irritatur ventriculus, conftringitur œfophagus, et, perftante fermentatione, ventriculus ita tandem diftenditur, ut mors fequatur.

Aër autem ibi inclufus, per tubum flexilem in ventriculum detrufum, certiffimè emitti poteft.

Pater meus, in fcriptis res novas continentibus, (Anglicè *newfpapers*), rationem edidit, qua aër e ventriculis animalium ruminantium diftento, removeatur. Verba ejus hìc loci referam.

" The fwelling of the belly is owing to the " diftention of the ftomach, and particularly " the firft ftomach, by fixed air or carbonic " acid gas, which is difengaged from the ten- " der and fucculent grafs, in confequence of " its quick folution and violent fermentation,

" while the difcharge of it upwards, through " the gullet, feems to be prevented by a fpafm " or mufcular contraction of the upper ori- " fice of the ftomach. The dangerous and " often fatal effects which follow the diften- " tion, are not owing to the fixed air, or the " juices of the fermented grafs, acting as poi- " fons upon the ftomach, as a moderate quan- " tity of either produces no bad effects; be- " fides, the repeated experience of the gra- " zier has fhewn, that many cattle are imme- " diately relieved and preferved, by ftabbing " them with a knife or trocar, or by forcing " a rope down their throats, and thus allow- " ing the air to efcape.

" Cattle, therefore, may with certainty be " faved, if the air be drawn off in due time, " without injuring the ftomach or bowels; " and this may eafily be done, by paffing a " flexible tube, from the mouth, down the " gullet, and into the ftomach.

" This

" This tube is to be compoſed of an iron " wire, much larger than a common ſtocking-" wire, or about $\frac{1}{10}$th part of an inch in dia-" meter. In order to give it the cylindrical " form, it is to be twiſted around a thick rod " of iron; and, after taking it off the rod a-" round which it was turned, it is to be co-" vered with ſmooth leather.

" To the end of the tube, which is intend-" ed to be paſſed into the ſtomach, a brazen " pipe, two inches long, of the ſame ſize as " the tube, and pierced with a number of " holes, is to be firmly connected.

" To prevent the tube from bending too " much within the mouth or gullet, in time " of paſſing it down into the ſtomach, an " iron wire, $\frac{1}{8}$th of an inch in diameter, and " of the ſame length as the tube, is put with-" in it, which is to be withdrawn when the " tube has entered the ſtomach.

" The

" The ſpace from the foreteeth to the bot-
" tom of the firſt ſtomach of the largeſt ox,
" meaſures about ſix feet; the tube, there-
" fore, ought to be ſix feet long, that we may
" be ſure of its anſwering the largeſt oxen.

" And, to prevent the tube from being in-
" jured while it is introducing, a ſpeculum
" oris, of a large ſize, the under plate of
" which is one foot long, and three inches
" broad, and the ſcrew which ſeparates the
" two plates about ſix inches in length,
" ſhould be previouſly put into the ox's
" mouth, that his tongue may not come in
" the way, and that he may not cruſh or
" break the tube with his teeth.

" After the tube is paſſed into the ſtomach,
" it may be allowed to remain within it for
" any given length of time, as, when it is
" preſſed to one ſide of the throat, it does not
" interrupt the breathing of the animal.

" The

" The greater part of the elaftic and con-
" preffed fixed air will pafs through the tube,
" and, if it be thought neceffary, the remain-
" der of it, or the fuperfluous drink, may be
" fucked out by bellows fixed at the upper
" end of the tube, with a couple of valves,
" one at its muzzle, and the other in the fide
" of it, fo difpofed as to allow the air to pafs
" in the direction outwards.

" And it is material to add, that Mr WAL-
" KER* has faved the lives of many fheep,
" as well as black cattle, by ufing this inftru-
" ment; and, from a late publication†, it ap-
" pears, that this is a matter of much mo-
" ment, and well worth the attention of the
" farmer, as a great proportion of fheep, not
" lefs

* WALKER on the Difeafes of Cattle.

† NAISMYTH on Sheep.

" leſs than $\frac{1}{5}$th of the whole flock, ſometimes
" periſh from this cauſe.

" It is alſo evident, that ardent ſpirits, or " any other fluid fit for checking fermenta- " tion, or other ſubſtances which may be uſe- " ful in other reſpects, can be injected through " ſuch a tube; alſo, the air is not only more " certainly diſcharged than by ſtabbing the " animal, but the danger is avoided which " the ſtabbing occaſions, not ſo much by the " irritation which the wound creates, as by " the air, and other contents of the ſtomach, " getting into the cavity of the belly, be- " tween the containing parts and the bowels, " exciting ſuch a degree of inflammation as " frequently proves fatal to the animal."

In dyſpepſia, hyſteria, typho, ventriculi humani inflationem ſpaſmo cardiæ comitatam, Pater meus aliique aliquoties notaverunt.

CAPUT SEXTUM.

DE OESOPHAGI PARALYSI.

Hæc œſophagi conditio morboſa haud rarò occurrit, et nunc partem tantùm morbi totius corporis, nunc morbum œſophago proprium, conſtituit.

Hemiplegiâ aliisque paralyſeos exemplis, œſophagus aliquando laborat. Æger Patris mei curæ mandabatur, qui dimidiam ſaltem ſolidi cibi partem quem devorare conatus eſt, evomebat: Cibus, ut videtur, œſophago ejus inhærens, eundem effectum ac pluma gutturi ſani admota edidit.

Hic morbus, nunc per breve temporis ſpatium, nunc per totum vitæ decurſum, ægrùm vexat.

WILLIS

Willis exemplum paralyſeos fibrarum œſophagi muſculoſarum tradit, in quo æger, cibo ſuo ſtylo balænario in ventriculum detruſo, in octodecim annos vitam protraxit *.

Opuſculi hujuſce fines, de plurimis aliis exemplis a ſcriptoribus traditis, nos pleniùs diſſerere vetant. De his conſuli poſſunt ſcriptores infrà notati †.

DE

* Vid. Pharm. Ration. P. I. ſect. i. cap. 2.

† Vid. Zeller. in Bald. n. Magaz. viii. B. p. 175.

Ephem. Nat. Cur. Decur. II. Anno III. Obſ. 48.

Morgagni Epiſt. xxviii. art. 4.

Schenk. Obſ. Med. L. iii. Obſ. 13.

Schurig. Chylologia, pag. 267.

Tulpii Obſ. Med. L. i. c. 42.

Langii Opp. II. pag. 10, 11.

Hoffman. (Fred.) Med. Conſult. tom. i. pag. 232.

Aetii Tetrab. II. Serm. ii. cap. 33.

Marcelli Donati L. iii. c. 8. p. 261.

DE PROGNOSI.

Pharyngis aut œſophagi paralyſis, cæteris etiam corporis organis integris, periculo ſummo nunquam vacat.

Quoniam ex hoc morbo paucos ſæpè poſt dies ſupervenit mors, nihil dubito quin periculum morbi non ſolùm ex difficultate aut impotentia cibos devorandi proveniat, ſed etiam iis nervis malè affectis, quorum rami œſophago dantur.

Oeſophago igitur paralytico manente, ne cor, pulmones, aut viſcera chylopoëtica, in quibus cæteri rami paris vagi nervorum finem habent, eodem modo lædantur, timendum eſt.

DE CAUSIS OESOPHAGI PARALYSIM EXCITANTIBUS.

Rationem certam paralyſeos reddere nequimus.

Medici de caufis morborum reddendis folliciti, varias hujus morbi rationes tradiderunt; modum autem quo paralyfim producunt, penitùs explicare non fufcipiam.

In exemplis paralyticis pluribus, falivam, mucumque gutturis, non copiâ ufitatâ fecerni obfervatum eft: hinc, omnes res falivam mucumve removentes aut abradentes, quales funt liquores calidi, ad dyfphagiam ciendam aliquid conferre poffunt: hinc, alii rationem reddiderunt cur fœminæ huic vitio magìs opportunæ quàm viri funt; theæ fcilicet infufum calidum majori copiâ forbere folent *.

Fœminæ autem plus quàm viri mobiles naturâ effe videntur; indè dyfphagiæ magìs obnoxiæ funt.

DE

* Vid. Coward. De fermenti vitali Nutritio. Londini, 1695.

DE PARALYSEOS OESOPHAGI DIAGNOSI.

Oesophagi paralysis partem tantùm morbi totius corporis aliquando constituit.

Faucibus, propter devorandi difficultatem, aridis, dignoscitur. Ægram nuper vidi, quæ inter fluida etiam sorbendum, guttur sibi interclusum, tussimque vehementissimam excitatam, sensit.

Vox quoque deficit aut amittitur.

Intestinis affectis, sequitur constipatio.

DE MEDENDI RATIONE.

Præter remedia in aliarum partium paralysi, vulgò intùs aut extrà adhibita; in œsophagi paralysi curanda, remedia quoque stimulantia, tubis vel virga balænaria, parti œsophagi interiori felicissimè applicari possunt.

Tubo

Tubo uno metallico in guttur detruſo, altero ad cordis ſcrobiculum applicato, ſcintilla electrica ſecundum œſophagum mitti poteſt.

Oeſophagi paralyſi diu perſtante, æger vel enematibus vel cibo per œſophagum virgulâ balænariâ detruſo, (ſicut fecit WILLIS), diu nutriri nequit: Si verò inſtrumentum hoc adhibeatur, ne fibræ œſophagi muſculoſæ nimiùm diſtendantur, adeóque morbus ingraveſcat, periculum eſt; immò ægrorum exemplo qui hoc modo perierunt, memorantur.

Vel tubi flexilis, priùs in pag. 77. memorati, utrisque elaſtici ope, jus carnesque in ventriculum injici poſſunt.

CAPUT SEPTIMUM.

Dyſphagia aliquando etiam oritur, vel ex rebus ſedantibus in ventriculum receptis, quibus

bus œſophagus muneri ſuo impar ſit, vel ex rebus ſtimulantibus devoratis, aut fermentatione genitis, ventriculum vel diſtentione vel irritatione lædentibus.

Ad opium ab eis qui mortem ſibimet ipſis conſciſcere volunt, ſæpè refugitur; undè medici ſolertia neceſſaria eſt, ut ab effectibus ejus funeſtis præcaveatur.

Quò ex opio ſymptomata naſcentia faciliùs leventur vel tollantur, breviter auctorum ſententias de modo, quo corpus humanum ab eo læditur, attingam.

Alias reverà benè multas hujus rei rationes reddere, alii conati ſunt medici.

Hanc verò rem penitùs expendere, neque experimentorum aut concluſionum, indè ductarum fidem perſcrutari, in animo eſt.

Opium verò in animalia per nervos ſolos partis cui admovetur agere, credit Whytte. Fontana contra, ea per ſanguinem affici affirmat.

Pater

Pater meus opium, aliaque venena, non ſolùm nervos afficere, ſed id quoque abſorberi, et tunc opium ſanguini permixtum, in cordis et vaſorum nervos totumque genus nervoſum agendo, animalia extinguere, multis experimentis, collegit.

Dr ALEXANDER venenum reſorberi negat.

Medicus aut chirurgus citò poſt opium, aut opii tincturam, devoratam, in auxilium arceſſitus, funeſtos effectus ſæpè arcere potuerit.

Pater meus hominem vidit, qui ex permagna opii doſi ſtupore afficiebatur; ſuperſtite tamen ſorbendi facultate, (res boni ominis), quique poſt portiones emeticorum zinci vitriolati et antimonii tartariſati, quæ vomitum citò motum in duas horas protraxerunt, convaluit.

Dominus MACAULAY exemplum juvenis a ſe viſi, qui ʒii opii devoraverat, mecum communicavit, quique remediis ſimilibus uſus convaluit.

Vir

Vir robuſtus, paroxyſmis hyſteriæ ſimilibus obnoxius, paroxyſmo finito, vini Gallici cyathum ſumere ſolebat; ſed, errans, cyathum laudani liquidi plenum exhauſit.

Paulò pòſt, errore cognito, vomitum fruſtrà ipecacuanhâ et antimonio tartariſato movere conatus eſt.

Æger, horâ undecimâ A. M. opii tincturam ſorpſerat; eumque poſt tres horas elapſas viſebam: tum comate laboravit, pulſusque arteriarum circiter quinquagies minuto horæ primò micabant, et clarè ſtertebat.

Poſtquam ita parumper permanſerat, vehementiſſimè exclamavit; et dein convulſionibus correptus fuit, ſpumâ ex ore fluente.

Vomitum, ob œſophagi ventriculique ſenſum abolitos, moveri nequivit.

Quò laudani effectus leniores eſſent, ei in ventriculum, inſtrumento in Tab. XIV. depicto, permagnam aquæ tepidæ quantitatem

injeci,

injeci, faucibus ſimùl per oris ſpeculum diductis.

Paulò pòſt enema ſtimulans per anum injectum fuit; et veſicatorio ventriculo, et cataplaſmatibus ſinapi utrique pedi impoſitis, abii.

Horâ P. M. octavâ, eum mortuum reperi.

Oxidum arſenici album vulgò tanquam venenum devoratur; et, niſi ſulphure junctum, corpus humanum violenter afficit.

Diſcrepant auctores de modo, quo in corpus humanum agit.

Ex WEPFERI * SPROEGELIIque experimentis, *oxidum* arſenici album cuti admotum inflammationem inducere, indéque tunicam ventriculi internam arſenico devorato inflammari, colligitur.

In

---

* De Cicut. Aquat. Ed. BASIL, anno 1716.

In musæo mei Patris servatur hominis ventriculus, cujus superficies interior gangrænâ ob arsenicum devoratum exesa est.

Alii *oxidum* arsenici album per spiculas, alii in genus nervosum agendo, necare credunt.

Oxidum arsenici album œsophago et ventriculo ardorem et dolorem immanem movet; his superveniunt nausea et vomitus perpetuus; cardia tamen nonnunquam spasmis adeò astringitur, ut vomitus fieri nequeat; in hujusmodi exemplis, ventriculus tantoperè aëre distenditur, ut si pungatur aër magno cum strepitu erumpit.

Ab hoc igitur ne ventriculus rumpatur cavendum.

Spiritus simùl difficile et cum dolore trahitur.

Arsenici *oxidum* album etiam nervorum distentiones inducit; sique æger diris ejus ef-

fectibus fupervixerit, paralyfis omni medicinæ fæpè refiftens, fupervenit.

Dolor et inteftinorum ardor maximè augentur; et tandem corporis tumor et maculæ, et pulfus arteriarum celerrimi et abnormes, convulfiones, fudores gelidi, et delirium quibus æger fuccumbit, fuperveniunt.

Qui fufiùs de fignis arfenico illatis certior fieri velit, auctores infrà notatos evolvat *.

Alia remedia, digitalem, nimirùm, hyofcyamum, cicutam, aconitum, &c. nimiâ copiâ data

---

* Lieutaud Hift. Anat. Med. vol. i. pag. 39.

Morgagni Epift. iii. et vi.

Wepferi Cicut. Aquat. Hift.

Plenk. de Venenis.

Mead on Poifons, pag. 220 et 221. 8vo edit.

data, ſigna his quæ arſenicum movere ſolet haud diſſimilia ciere, hìc loci memoratu dignum videtur.

Quaſdam tamen res quibuſdam animalibus lethales, aliis animantibus minimè nocere, notandum eſt; ſic, capri cicuta, vaccis perniciofiſſima, impunè veſcuntur*; porci hyoſcyamo pingueſcunt; equus vitri antimonii quantitatem quæ centum homines necaret, impunè tolerare poteſt; canis opii copiam homini huic non aſſueto lethalem, ſine periculo devorare poteſt: Contrà autem, doſis jalapæ aut nucis vomicæ, aut amygdalæ paucæ amaræ, eundem convellerent aut extinguerent.

Si medicus in foro ſententiam ſuam num mors alicui arſenico illata fuerit, interrogetur, ad hæc indicia præcipuè animum attendat.

Arſenicum

---

* Vid. WITHERING'S Arrangement of Britiſh Plants, vol. ii. p. 304.

Arſenicum ob pondus et difficultatem quâ ſolvitur, alias inter res in ventriculo reconditas, detegi poteſt, plurimâ aquâ eis affuſâ, ut res ſupernatantes abluantur; dum hoc fit, arſenicum pondere ſuo imum vas petit, et accuratè collectum, exſiccatum, et experimentis ſubjectum, ita detegitur.

Oxidum arſenici album ferro candenti injectum, vaporem album emittit, et ſi carbonicum adſit odorem allii diffundit.

Hoc *oxidum* in formam metallicam reducitur, ſi cum pulvere ex duabus partibus tartari cum una nitri ad carbonem deflagratis teratur, et tubo vitreo leviter obturando indatur, et juſtò caloris gradui objiciatur.

Arſenicum hoc modo reductum, inter duas cupri laminas poſitum, et carbonis pulvere circumdatum ad aërem arcendum, ignis ope in vaporem vertitur, qui cuprum colore plumbeo argenteove tingit.

Si

Si arſenicum ferro ad tantum caloris gradum calefacto injiciatur, ut arſenicum in vapores abeat, odor allii diffunditur; ſi autem ferrum adeò calefiat, ut arſenicum ignem concipiat, odor allii multò minor quàm in priori exemplo percipitur.

DE MEDENDI RATIONE.

Veneni expulſio e corpore, medico primùm aggredienda.

Ipſa venena vomitum ſæpiſſimè per ſe cient; prætereà, inter vomendum, remedia ventriculum a venenis defendentia, et eadem diluentia, adhiberi debent.

Emetica autem interdum dentur oportet.

Cardia tamen ſpaſmo conſtricto, nihil niſi vi impulſum ventriculum intrat; ideoque WEPFERUS tubum flexilem in ventriculum detruſit; inſtrumento verò ſuprà, pag. 77, deſcripto, venenum dilui ac deinde elici poteſt, ſiquidem evomi nequit.

Si

Si venena extrahi nequeant, auxilia quæ eorundem acrimoniam minuant, neceſſaria fiunt: Ad hanc rem, NAVIER, ſolutionem hepatis ſulphuris, quam arſenicum innoxium miteque reddere credit, laudat.

Ut ab arſenici actione defendantur ventriculus et inteſtina, utque leniter ſimùl ſolvatur alvus, oleum ricini, jusque ovinum, dari poteſt.

Lac, olea, et præſertim ovorum alba, quippe arſenicum ſuſpenſum tenent, proſunt.

Cathartica fortiora, ſtimulo ſuo, inteſtinorum dolorem inflammationemque augent.

Si æger aliquandiu ſupervixerit, diæta mitiſſima convaleſcenti præcipienda eſt. Dato ſubindè opii pauxillo, ſcintilla electrica adhibeatur, quo ingens mobilitas quæ arſenico efficitur, ut nos docet cel. DE HAEN, minuatur.

Quoniam ab eis qui vitam ſibi venenis extinguere volunt, ad arſenicum opiumve vulgò

confugitur,

confugitur, de indiciis indè illatis, remediisque quibus his occurratur, fuprà copiosè dictum eft.

De venenis autem aliis differere, opufculi hujus limites minimè finunt.

Quantum diverfa ciborum genera, quæ in fermentationem ruunt, in ventriculum vi fedante agunt, experientia nos nondum docuit: quoties autem aër tantâ vi intra ventriculum colligitur, ut fpafmum moveat, e ventriculo, modo fuprà, ad Caput Quintum, defcripto, elici debet.

CAPUT OCTAVUM.

DE DYSPHAGIA, RUPTURA, VULNERIBUSQUE, OESOPHAGI NATA.

Oefophagus, vomitûs vi, nonnunquam divellitur.

Dr

Dr DRYDEN Patri meo exemplum narravit, in quo, vomitûs vi Gula diſrupta, Pleuraque ſiniſtra divulſa fuit *, adeò ut in hujus cavum ea quæ in ventriculo continebantur, tranſiiſſent, et brevi mors.

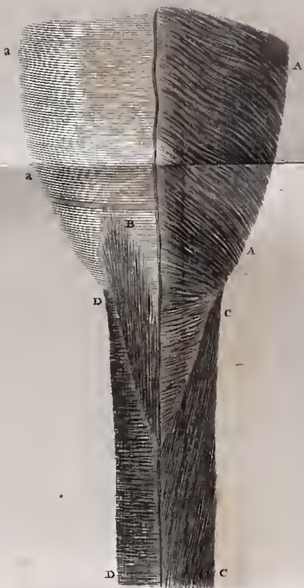
Oeſophagus etiam aliquando vulneratur.

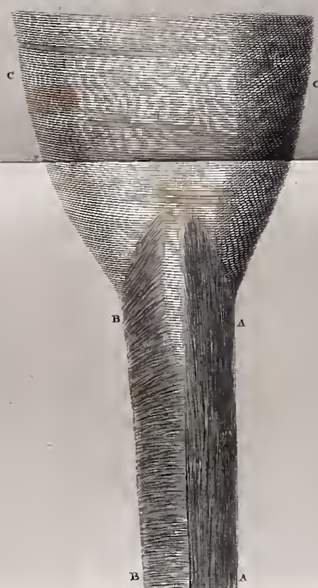
Hoc in exemplo, ſufficit ut partes divulſæ ſibi accuratè per *ſuturam interruptam* admoveatur. Quàm citiſſimè conficiendum eſt hoc opus, aciculis, ne vaſa ſanguifera nervique lædantur, intrinſecùs ingredientibus factam. Totumque vulnus pannis denſioribus tegendum; aër enim frigidus, eas ad partes, ac præcipuè nervos principes, qui propè œſophagum curſum tenent, admiſſus, maximum periculum inferre ſolet.

---

* Vid. etiam BOERH. Opuſcul. pag. 98.

TAB. I.

TABULARUM EXPLICATIO.

T A B. I.

Fig. 1.—Hæc figura curſum fibrarum muſculoſarum ex parte œſophagi anteriori indicat.

AA Fibræ œſophagi externæ muſculoſæ in longum abeuntes.

BB Fibræ interiores muſculoſæ tranſverſæ.

CC Membrana pharyngis intima.

Fig. 2.—In hac figura fibræ externæ longitudinales, ſupra partem œſophagi inferiorem et cardiam, delineantur.

Fig. 3.—Hac in figura fibræ muſculoſæ ex pharyngis œſophagique parte poſteriore depinguntur.

AA Fibræ obliquæ muſculoſæ pharyngis externæ.

B Fibræ pharyngis longitudinales muſculoſæ.

aa Membrana pharyngis intima.

CC Fibræ longitudinales œſophagi externæ muſculoſæ.

DD Fibræ muſculoſæ œſophagi interiores tranſverſæ.

Fig. 4.—Hæc figura oſtendit curſum fibrarum œſophagi muſculoſarum interiorum, ſupra partem œſophagi inferiorem et cardiam.

Fig. 5.—

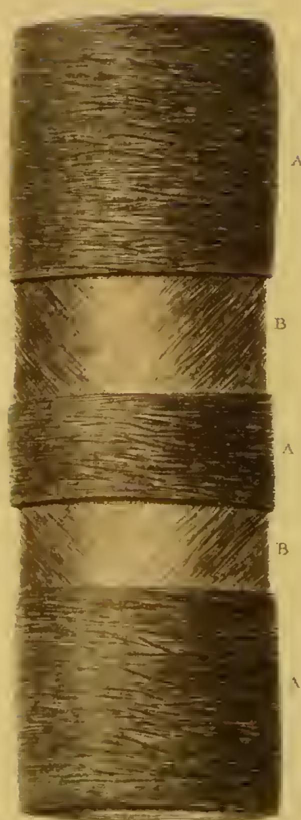
AA Fibræ muſculoſæ externæ longitudinales œſophagi.

BBBB Membrana œſophagi intima, quæ in tres partes dividi poteſt.

Plicæ ex hujus membranæ duplicatura formantur, ſuntque evidentiſſimæ, quà duæ aciculæ inferuntur; nam œſophagus figuræ parte ſuperiori expanditur, et hinc plicæ viſum penitùs effugiunt.

Lineæ

TAB. II.

A. Fyfe del. *W. Archibald sc.*

TAB. III.

Fig. 2.

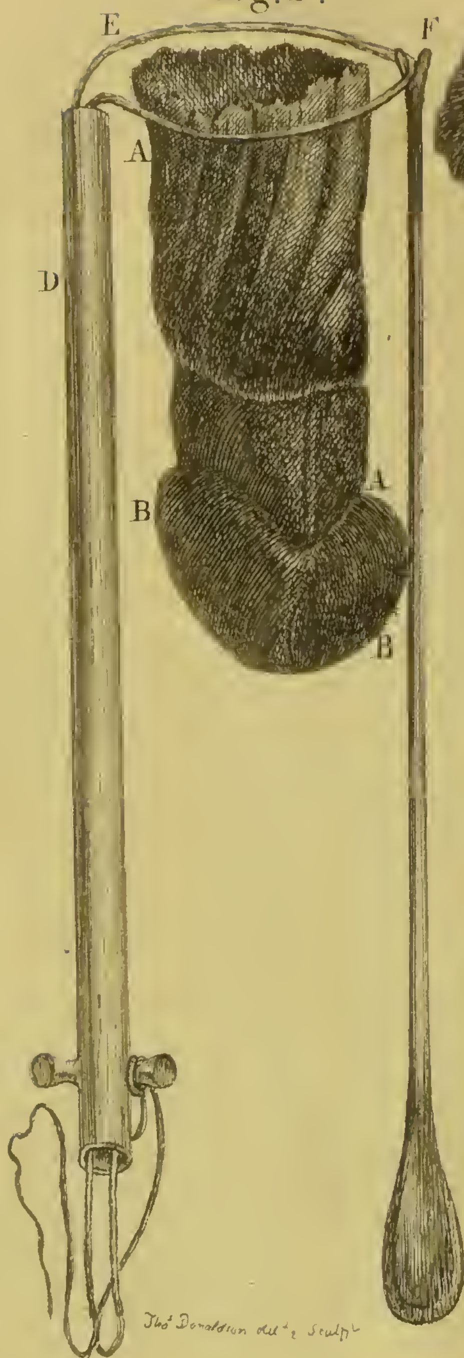

Fig. 3.

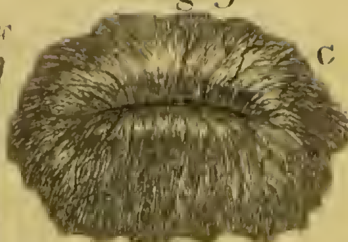
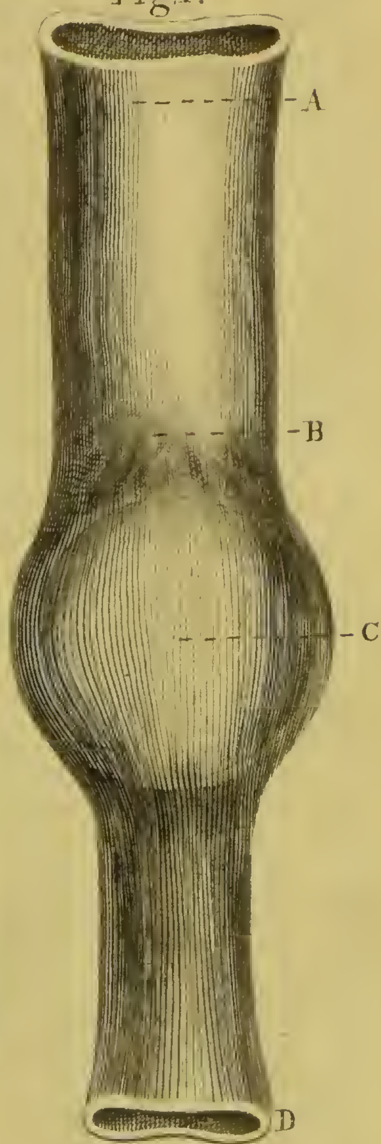

Fig. 1.

Lineæ ad partem figuræ ſuperiorem undas referentes, vaſcula ſanguinea monſtrant.

Fig. 6.—Partem qua œſophagus ventriculum ingreditur, oſtendit.

A Speciem ferè radiorum inſtar, quam plicæ membranæ internæ ad cardiam exhibent, monſtrat.

BBBB Tunica ventriculi villoſa.

TAB. II.

Hæc tabula fibras muſculoſas œſophagi bovis monſtrat.

AA Fibræ muſculoſæ externæ ſeſe invicem decuſſantes ad partem figuræ mediam.

BB Fibræ muſculoſæ interiores ſeſe invicem decuſſantes, more linearum literæ X.

TAB. III.

Fig. 1.—Oeſophagum pueri novennis monſtrat, in quo nummus æneus, quatuor anno-

rum

rum ſpatio, inhæſerat: undè factum fuit, ut œſophagus ad locum literâ C deſignatum ampliatus, et ad partem B notatam præter naturam conſtrictus et induratus fuerit.

Porrò infra partem dilatatam, œſophagus juſtò anguſtior eſt.

Fig. 2.—refert tumorem cavum, partim intra, partim extra nares, ſitum.

AA Pars tumoris quæ ſitum habuit intra nares.

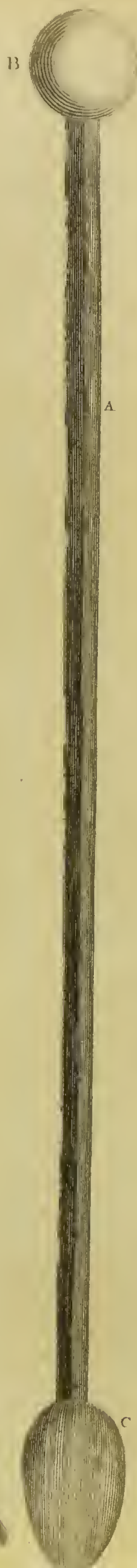
BB Pars tumoris quæ extra nares ſitum habuit.

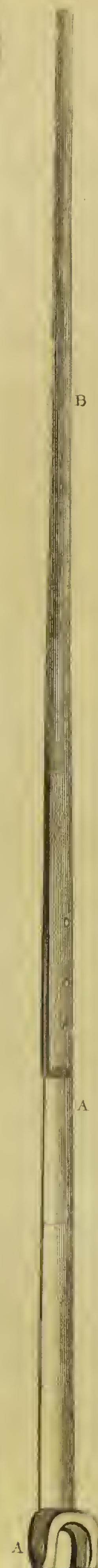
D Fiſtulam per quam filum ex viſcere felineo E immiſſum fuit; F ſtylum bifidum, quo filum ad partem tumoris ſuperiorem, truſum fuit.

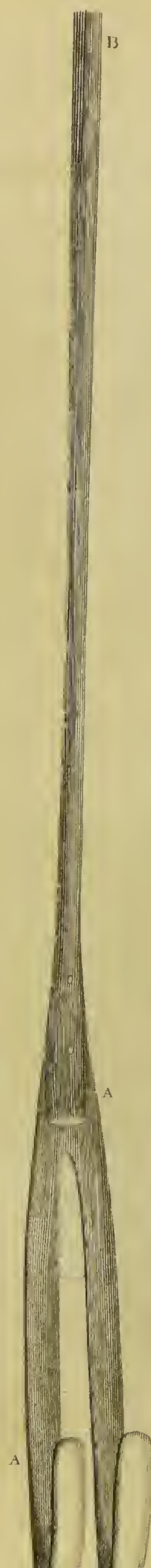
Hoc modo tumor ſublatus fuit.

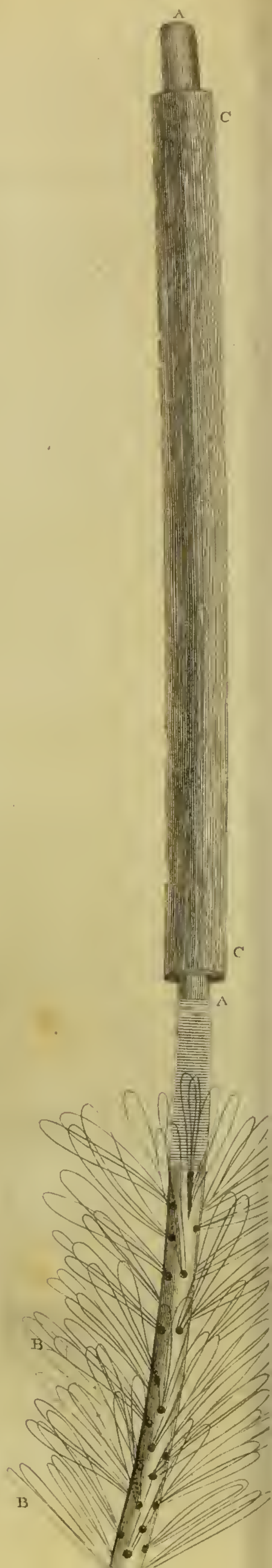
Fig. 3.—partem ſuperiorem tumoris monſtrat.

B
B
A
A

Fig. 5.
B
A
C

Fig. 2.
B
A
A

Fig. 1.
B
A
A

Fig 3
A
C
C
A
B
B

TAB. IV.

In hac et ſequenti tabula, fines ſolùm inſtrumentorum infimi, juſtâ magnitudine, depinguntur.

Cæteræ partes inſtrumentorum juſtæ tantùm longitudinis partem tertiam exæquant.

Fig. 1. et 2.—hamos obtuſos, ad pecuniam ex gutture extrahendam, monſtrant.

Figuris ambabus partes notatæ AA e chalybe fabricantur; cæteræ inſtrumentorum partes ex ſtylo balænario conſtant.

Fig. 3.—inſtrumentum ad acus ex gula removendas monſtrat.

A Os cetaceum, cui ſetæ BBBB inſeruntur.

CC Fiſtula e corio molliſſimo confecta.

Quando inſtrumentum infra partem cui inhæret acicula, detruditur, fiſtula primò eſt ſubducenda, et tunc os cetaceum, cui ſetæ inſeruntur: quo fiat ut acus irretiantur.

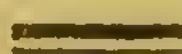
In

In Fig. 4.—inſtrumentum aliud ad aciculas ex gula removendas delineatur.

Conſtat ex oſſe cetaceo, cui forceps AA, e chalybe fabricatus, affigitur, qui clauditur annulis metallicis BB, vique ſuâ reſiliendi deducitur forceps.

Hoc inſtrumentum per œſophagum immittitur; et quando eſt, cur putemus corpus extraneum inter forcipis dentes ſedere, rem forcipe arreptam ſubducimus.

Fig. 5.—conſtat ex ſtylo balænario cui duo globuli ex ebore tornati affiguntur.

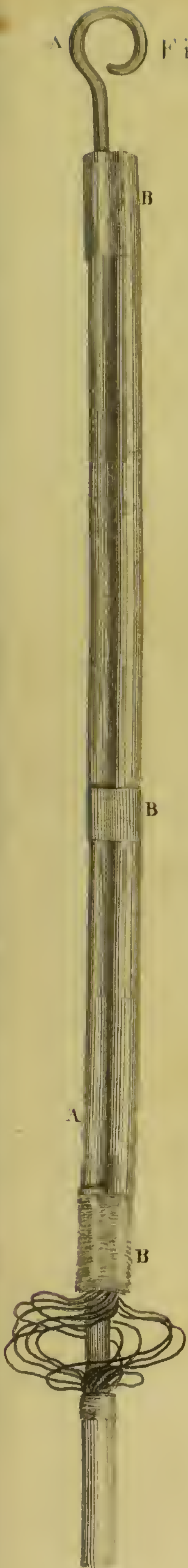
T A B. V.

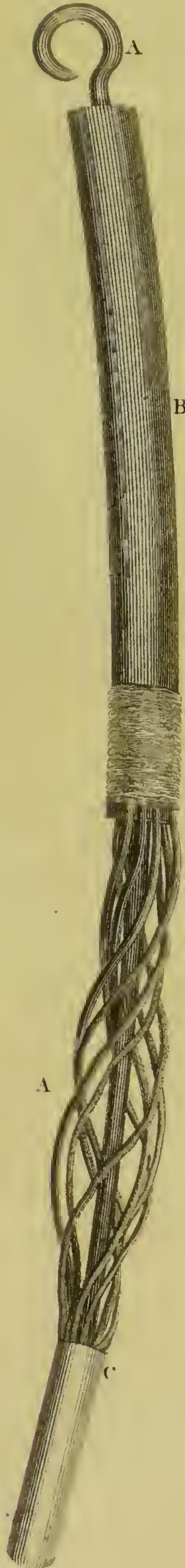
Fig. 1.—inſtrumentum ab Domino JARDINE propoſitum, ut res parvæ in œſophago reconditæ tollantur, monſtrat.

Inſtrumentum ex filo æneo AA, fiſtulâ coriaceâ B tecto, conſtat.

Partes

TAB.V.

A.Fyfe del[t]

Partes viſceris felinei juxta finem fiſtulæ B inſeruntur, et ad partem inferiorem fili æ-nei C.

Fiſtulâ detrusâ, partes viſceris felinei extrorsùm moventur, et quo plus fiſtula deprimitur, eo plus partes viſceris felinei ab filo æneo removentur.

Inſtrumentum in œſophagum detruditur, uti in Fig. 1. delineatur; detruſo autem in œſophagum infra corpus extraneum, fiſtula deprimitur, uti in Fig. 2. delineatur; et ita fortaſsè corpus extraneum deprehendemus.

Sed cum fiſtula coriacea viginti pollices longitudine exæquans, juſtâ exilitate, et pretio ſatìs vili fabricari nequeat, inſtrumentum ſimile ex filo æneo, vel virga balænaria, fieri poteſt. Vide Fig. 3.

AA Virga balænaria, cui partes viſceris felinei, uti in exemplo priori, figuntur.

BBB Annuli.

Annulos

Annulos deprimendo partes visceris felinei, longiùs ex filo æneo removentur.

TAB. VI.

Hæc tabula capitis sectionem exhibet, ut tumoris situs ex superiore gutturis parte nascentis, et modus quo deleri potest, faciliùs intelligatur.

Fig. 1.—tumoris ex gutture nati, æquè firmi ac uterus non gravidus, sectionem exhibet: multis vasculis scatebat.

Fig. 2.—

AA Capitis sectionem exhibet.

BB Partem externam naris dextri.

C Septum inter nares et os.

D Uvulam.

E Vertebras cervicis.

F Tumorem, Polypum dictum.

G Tubum per narem immissum.

Tubus

TAB VI

Fig. 2.

A A B B C D E F G H K K

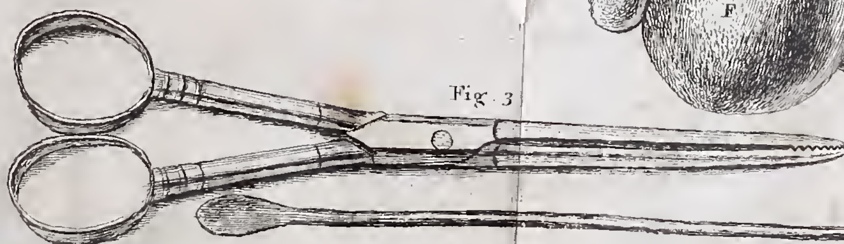
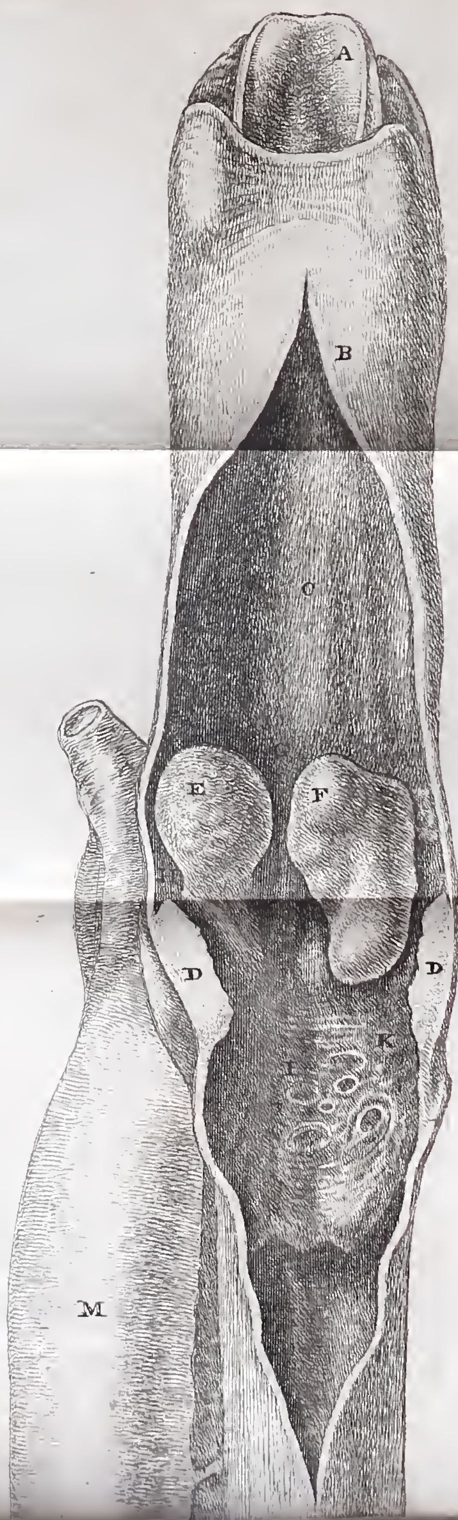

Fig. 4.

TAB. VII.

Tubus in narem immittitur, cum viſcere felineo, quod dein inter uvulam D et tumorem F deprimendum eſt. Digito in os immiſſo, vel inſtrumento Fig. 4. depicto, viſcus felineum furſum truditur, et tumoris radicem amplectitur. Viſcere felineo arcto reddito, tumor brevi deletur.

TAB. VII.

Hæc tabula duos tumores ex œſophago natos exhibet; œſophagus præterea eſt morboſus.

A Epiglottidem.

B Partem pharyngis poſteriorem.

C Oeſophagum.

DD Oeſophagi partem induratam et anguſtatam.

E et F Tumores ex œſophagi membrana intima nati.

I et K Oeſophagi tunicam intimam morboſam, parte tunicæ intimæ œſophagi pure exesâ.

M Aortam deſcendentem.

TAB. VIII.

Æger ex quo hoc ſpecimen adeptum fuit, diu dyſpnœa dyſphagiaque laborabat.

Hâc tabulâ, conſpectus poſterior aneuriſmatis ingentis aortæ arcus, initiique aortæ deſcendentis, circiter molis naturalis partem dimidiam, exhibetur.

A Ingreſſum venæ cavæ inferioris in cordis auriculam dextram.

B Auriculam dextram.

C Ventriculum dextrum.

D Auriculam ſiniſtram.

E Ventriculum ſiniſtrum.

FHI Aneuriſma aortæ arcus.

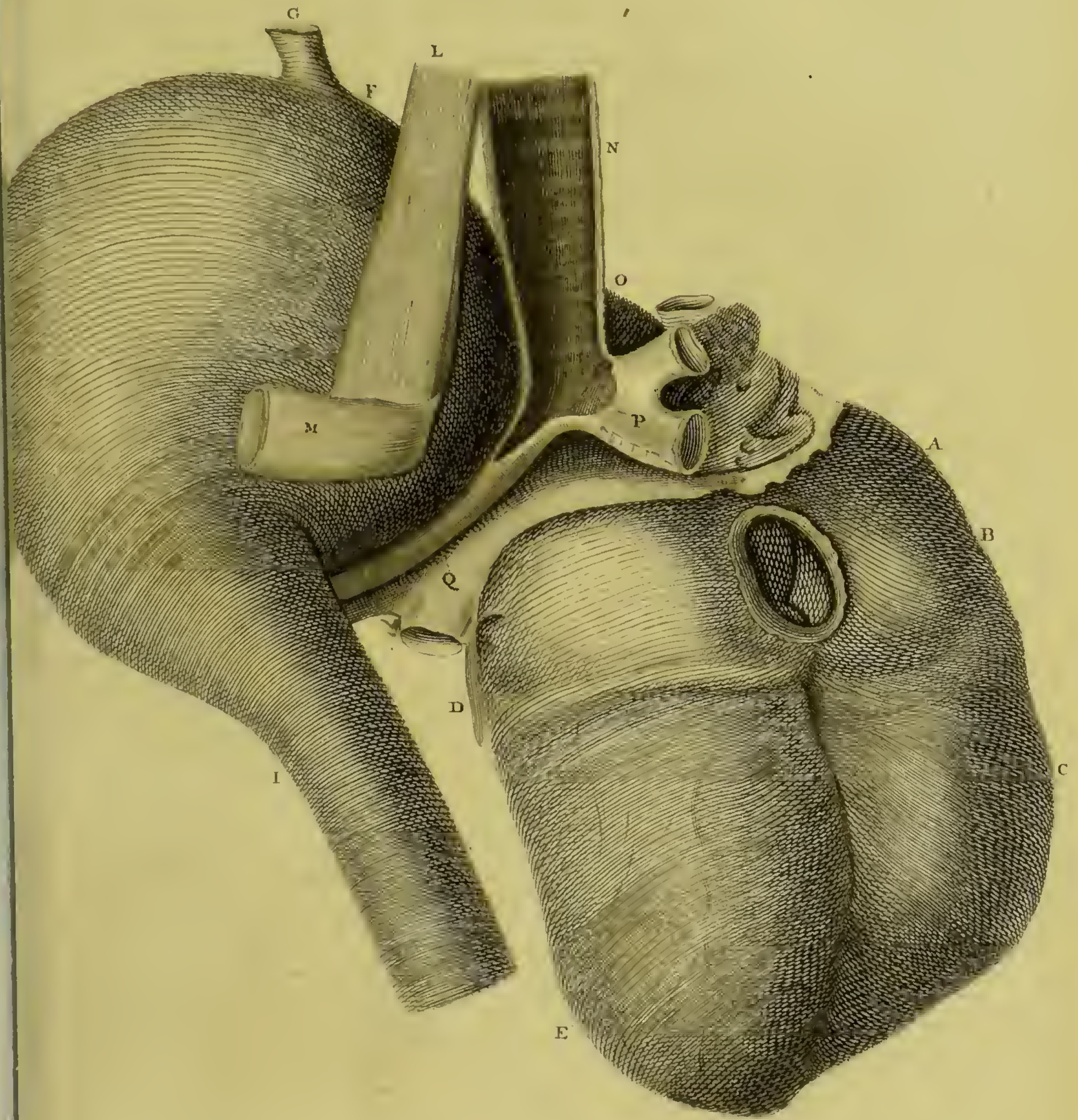
G Arteriam ſubclavianam ſiniſtram.

L Oeſophagum ex trachea aneuriſmate divulſum.

M Partem œſophagi inferiorem ſurſum verſam.

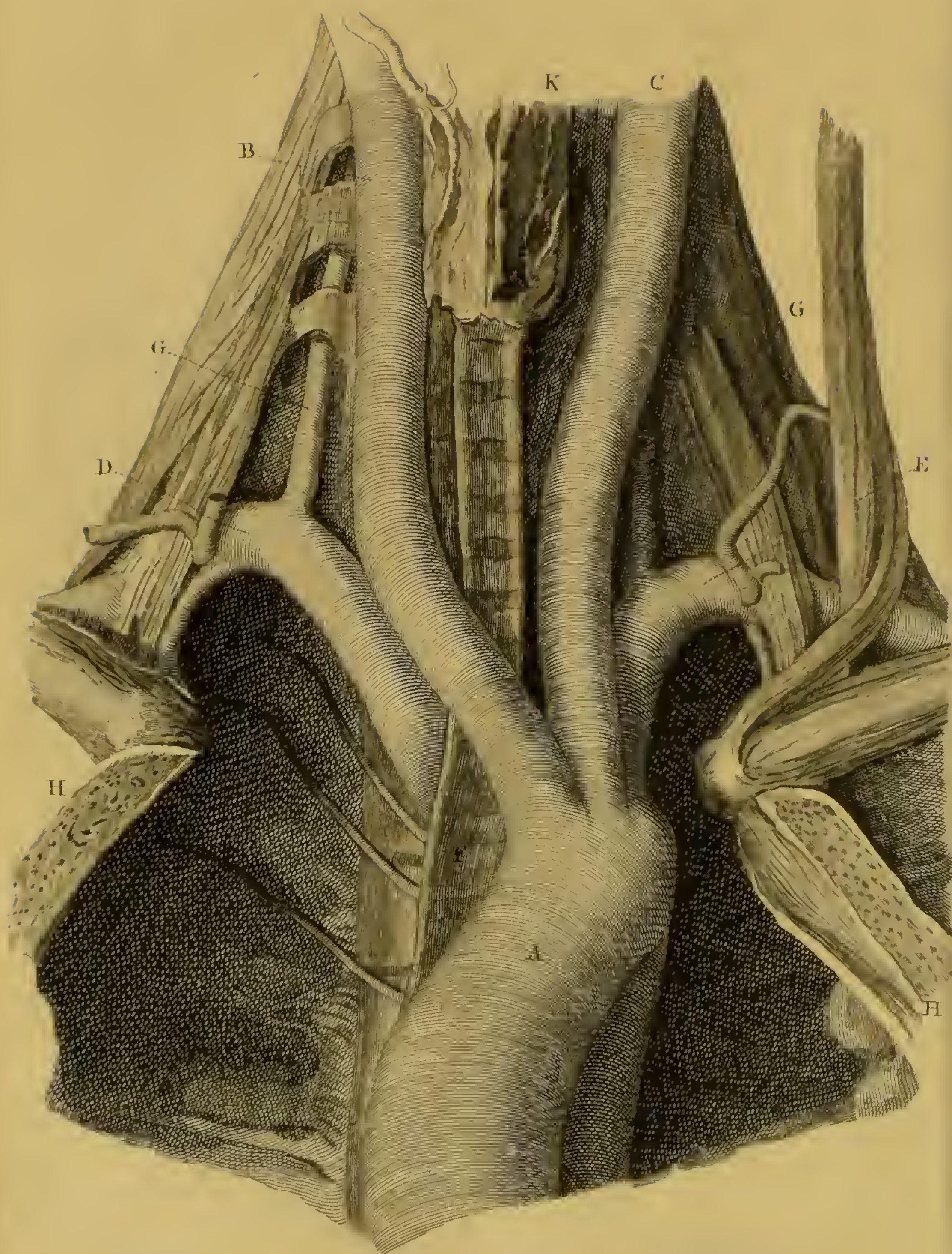
N Tracheam.

TAB. VIII.

Syfe del. *W. Archibald sc.*

TAB. IX.

A Fyfe del^t

D. Lizars Sculp^t

O Locum quo in duos ramos trachea dividitur.

P Ramum dextrum.

Q Ramum ſiniſtrum, compreſſum et anguſtatum aneuriſmatis mole.

TAB. IX.

Hæc tabula naturæ luſum vaſorum ex aortæ arcu orientium exhibet: quo devoratio et reſpiratio impediri potuiſſent.

Hoc in exemplo rami quatuor ex aortæ arcu originem duxerunt.

A Aortæ arcum.

B Carotidem dextram.

C Carotidem ſiniſtram.

D Arteriam ſubclavianam dextram. Originem ducit ex aortæ arcu paulò infrà tres alias arterias, indè dextrum latus petit, iterque tenet ponè tres alias arterias, et ponè tracheam F.

E Arteriam ſubclavianam ſiniſtram.

GG Arterias vertebrales.

HH Sterni extremitates inciſas.

K Laryngem.

F Tracheam.

TAB. X.

Ægra ex qua hoc ſpecimen exſectum fuit dyſphagia diu laboraverat.

Hac in tabula ulceris dextri lateris pharyngis ſitus exhibetur. Situs ulceris verus conſpectu partium laterali in Fig. 1. conſpicitur, et locus ulceris ab literis A, B, C, D, notatur.

Per ulcus hoc, pharynge exesâ per foramina EEE pus in laryngem erupit, ægramque ſuffocavit.

F Oeſophagum apertum monſtrat.

Fig. 2. — conſpectum earundem partium poſteriorem monſtrat.

A Epiglottidem.

B Laryngis corpus morboſum et induratum.

TAB. X.

Fig. 2.

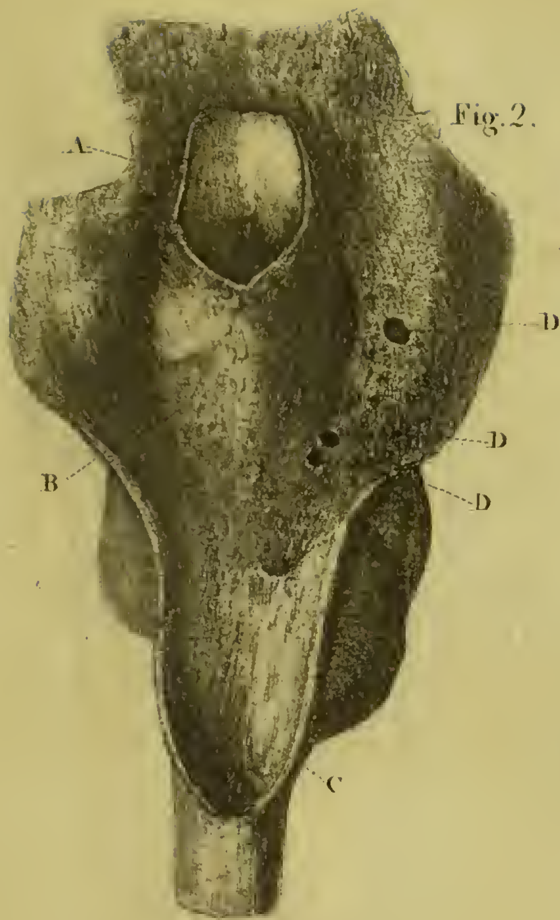
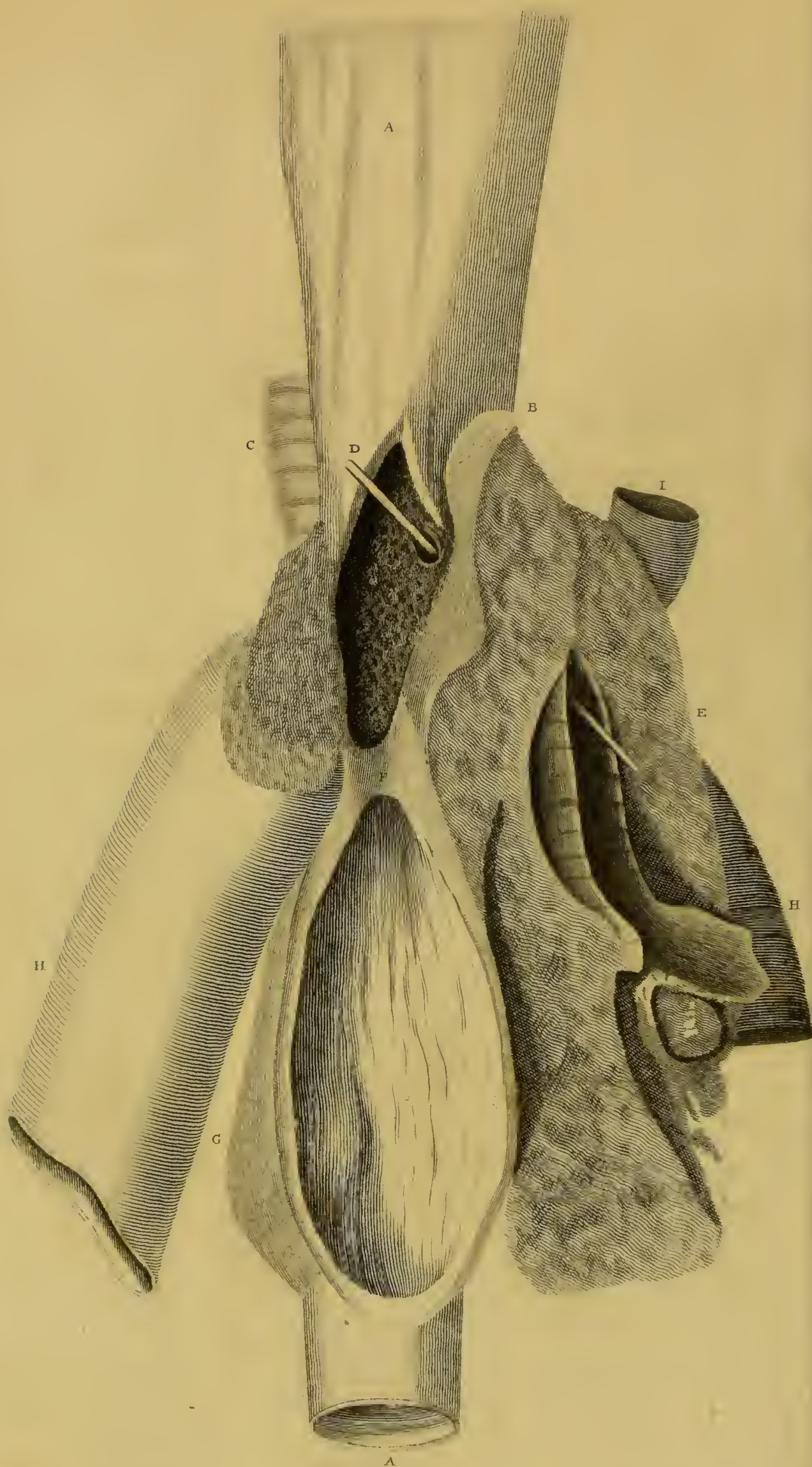

Fig. 1.

AFyfe Fecit

TAB. XI.

J. Fyfe del.   H. Archibald sc.

C Oeſophagum apertum.

DDD Foramina pure exeſa, ita ut materies purulenta ſub epiglottide, inque laryngem tranierit.

TAB. XI.

Hæc tabula partes œſophagi poſteriores, easque quæ ei vicinæ ſunt, exhibet.

Hoc in exemplo, materies purulenta in œſophago nata, iter inter œſophagum et tracheam fecit, et in tracheam irrupit, quo æger ſuffocatus fuit.

AA Oeſophagum.

B Partem œſophagi ulcere exeſam oſtendit.

C Tracheam.

D Acum tranſmiſſum per iter præter naturam factum inter œſophagum et literam E ramum dextrum tracheæ.

F Partem œſophagi coanguſtatam.

G Plicas tunicæ intimæ œſophagi.

H Aortæ arcum.

I Ramum ex aortæ arcu ortum arteriæ carotidi et ſubclavianæ dextri lateris communem.

TAB XII.

Hæc tabula tumorem monſtrat ad tertiam prioris molis partem minutam, atque modum quo radicitùs tolli potuiſſet.

Qui plura vult de hoc exemplo miro, is conſulat, Ed. Phyſ. Eſſays, vol. iii.

A Narem.

B Partem genæ.

C Linguam.

D Uvulam.

E Amygdalam dextram.

F Epiglottidem.

G Glottidem.

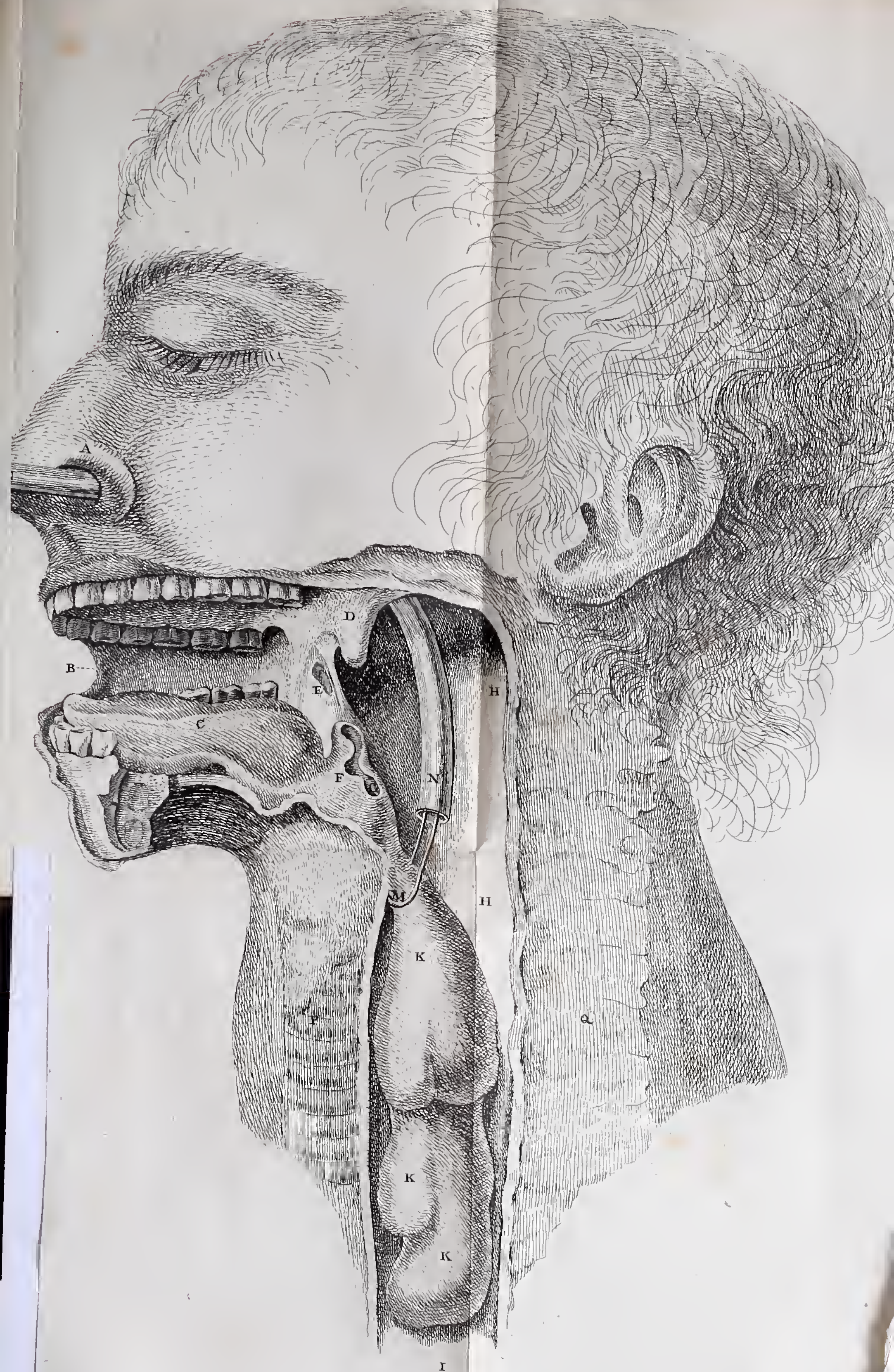
HH Partem pharyngis poſteriorem.

I Partem œſophagi inferiorem.

KKK Partes tumoris diverſas.

L Viſcus felineum.

Viſcus

A
B
C
D
E
F
H
H
N
M
K
K
K
P
Q
I

TAB. XIII.

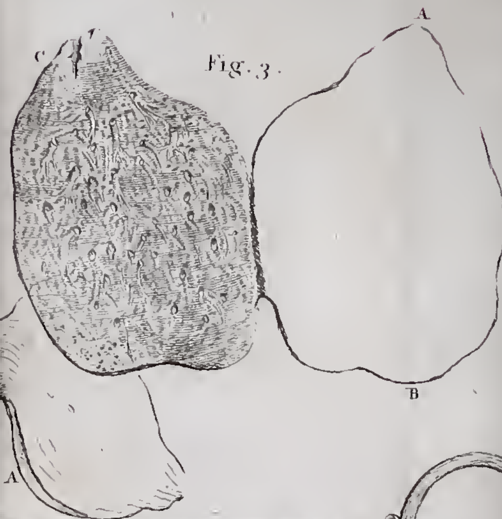
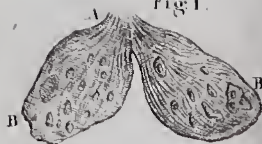

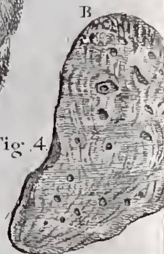
Fig. 5.

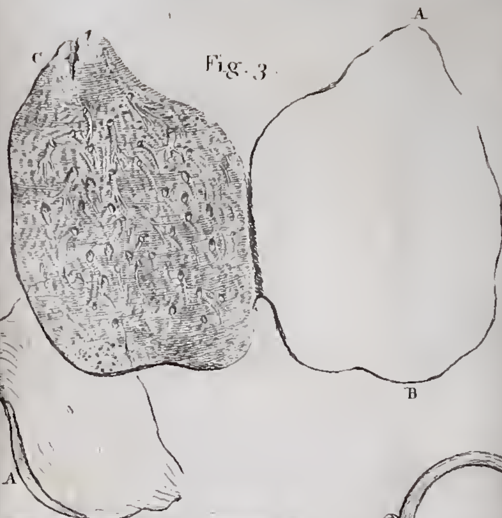
D
A
D
B
Fig. 6.
D
B
F F F
C

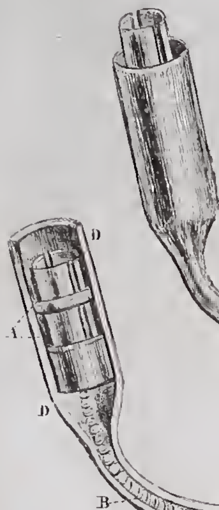
TAB. XIII.

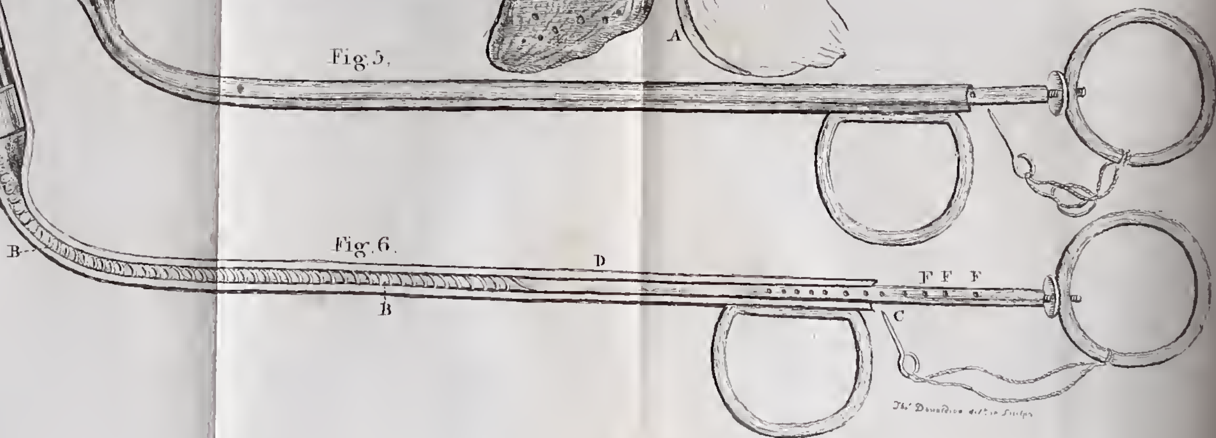

Viſcus felineum duplex cum tubo N per narem in os immitti debet, et tumor irritato gutture in os evocatur; hoc facto, ſi rurſus viſceris felinei fila a ſe invicem ſeparentur, tumor inter eos recipi poteſt, et incluſus, in œſophagum ſimul cum viſcere felineo redibit, tunc per fiſtulam flexilem N viſcus felineum adeo arctè radicem tumoris conſtringit, ut circuitum ſanguinis per eum impediat, et ita tumor decidet.

M Tumoris radix.

OO Duo annuli fiſtulæ affixi, circa quos viſcus felineum figi poteſt.

TAB. XIII.

Fig. 1. et 2.—Tumores ex gutture ſublatos oſtendit.

Fig. 3.—Tumoris ſectionem in gula nati oſtendit.

Fig. 4.—Tumoris ſectionem qui ex amygdala pendebat, indicat.

Fig.

Fig. 5.—inſtrumentum exhibet quo nitras argenti tumoris ligatura ſublati radicibus admoveri poteſt; conſilio præcavendi ne tumor renaſcatur, partimque ſanguinis fluxum ſiſtentendi cauſa.

Fig. 6. — ejuſdem inſtrumenti ſectionem oſtendit.

A Argenti nitratis receptaculum.

BB Filum argenti, nitratis receptaculo affixum.

C Aciculam quæ utrivis ex foraminibus FFF in inſtrumenti caule perterebratis, qua nitratis receptaculum plus minusve pro chirurgi arbitrio ex fiſtula DDD protruditur.

T A B. XIV.

Hæc tabula exhibet inſtrumenta juſta magnitudine, tertiam tantùm juſtæ magnitudinis partem exæquantia; ſi excipias quartam figuram, quæ operationibus in corpore humano inſtituendis juſtam habet magnitudinem.

Fig.

Fig. 4.

A

C

D

B

E

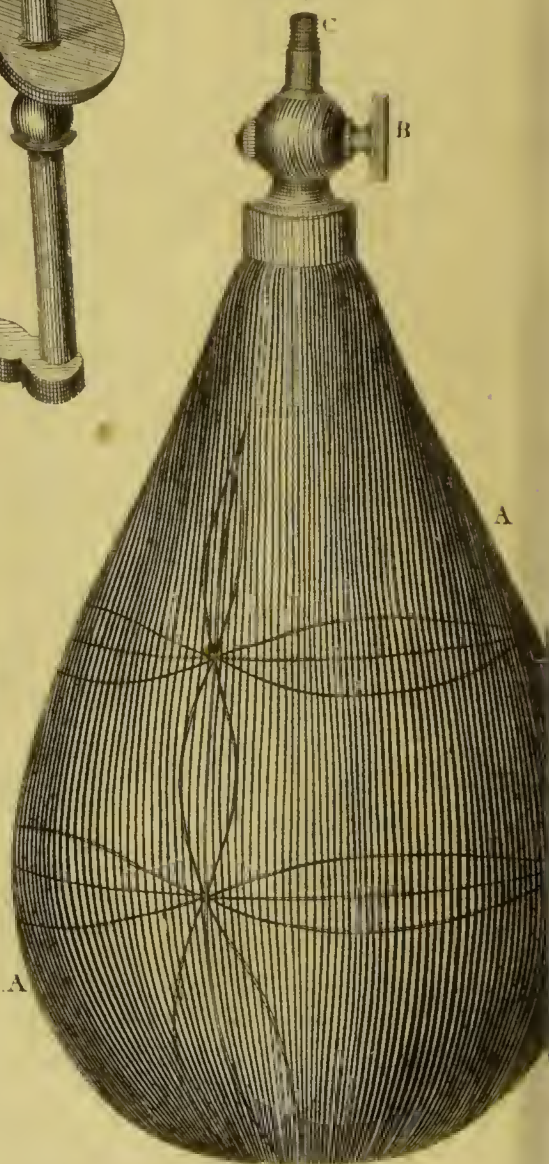

Fig. 1.—ampullam ex gummi elaſtico fabricatam refert.

B Epiſtomium, quo cavetur ne liquor ex ampulla effluat.

C Epiſtomii finis, qui inſeritur fini infimo tubi DD, in Fig. 2. exhibiti.

Finis ſuperior tubi DD rotundus fieri debet, ne œſophago, inter immittendum, noceat.

Fig. 3.—filum æneum exhibet, quod inſeritur tubo DD, ne hic dum in œſophagum tranſit, nimiùm flectatur. Finis A debet eſſe conoideus, ut finem ſuperiorem DD quàm accuratiſſimè impleat.

Fig. 4.—ſpeculum oris GARENGEOT exhibet. Ex duabus laminis metallicis A B, quæ ſibi invicem columnis C D annectuntur, conſtat. Hæ duæ laminæ cochleam E (Anglicè *ſcrew*) movendo, a ſe longiùs diſtabunt: et

hinc os plus minùs, pro chirurgi arbitrio, aperiri poteſt. Hoc inſtrumentum juſta mole fabricatum, adhiberi poteſt, quando tubo in pagina 83. deſcripto utimur, ad aërem in ventriculis quadrupedum natum eliciendum, ne tubus ab animalium dentibus lædatur.

FINIS.

